

LAPSU?

L
GASILO DIJAKOV DVOJEZIČNE SREDNJE ŠOLE LENDAVA
A LENDVAI KÉTNYELVŰ KÖZÉPISKOLA DIÁKAPJA

Uvodnik

Bliža se konec šolskega leta in prav kmalu se bomo poslovili od šolskih klopi. Čas bo za počitek, prijatelje, zabavo in za večino od nas brezskrbne počitnice.

Pred vami je nova številka šolskega glasila Lapsus, letos že enajstič.

Vse šolsko leto smo marljivo delali, se udeleževali tekmovanj, predavanj in projektnih dni ter tednov. V brezskrbnih trenutkih smo uživali na izletih, v odmorih in prostih urah. Zgodilo pa se je tudi, da so zaradi neznanja, nepripravljenosti in raztresenosti padale slabe ocene. A navsezadnje smo vsi le ljudje, vsi delamo napake – lapsuse, manjše, včasih pa tudi večje. Znan pregovor pravi, da se učimo iz napak. In učimo se vsi, tako mladi kot stari, skozi vse življenje.

O vsem, kar smo videli, izkusili, doživeli, lahko preberete na naslednjih straneh.

Želimo vam prijetno branje. Na snidenje prihodnje leto!

Novinarji DSŠL

Bevezető

Kedves diáktársaink, kedves olvasók!

Hogy a tanév utolsó hónapjaira adjunk olvasnivalót, illetve a szünetre föladjuk a leckét, összegyűjtöttük az írásaitokat, és összezsáptuk egy közös végtermékbe. Mivel az idei tanévben sok minden történt, és sok alkotás született az elmúlt 8-9 hónapban, csak néhányat emeltünk ki és tártunk elétek. Idén a célunk az, hogy szórakoztassunk Benneteket, a fejeteket okos, gondolatokkal töltsük meg, de nem úgy, mint azt a tankönyvek szokták. Néhány élménybeszámoló, keresztrejtvény, interjú, néhány kritikus írás, iskolánk művészeinek alkotásai és még sok más vár rátok ezen a néhány oldalon.

Ha majd az év végi hajrában nem lesz kedvetek tanulni, nyugodtan hivatkozzatok arra, hogy az iskolaújságot olvastátok.

Ez tőletek van, nektek!

A KKI, Lendva újságírói

LAPSUS

Letnik XI. – XI. évfolyam
 številka 11 – 11. szám
 maj 2017 – 2017 május

Glasilo dijakov Dvojezične
 srednje šole Lendava
 A Lendvai Kétnyelvű Középiskola
 diáklapja

Naklada: 150 izvodov
 Példányszám: 150

Tisk – Nyomtatta:
 DigiFot d.o.o.

Oblikovanje naslovnice in
 postavitev – Borítóterv:
 Matej Nemec

Fotografije, risbe in slike so
 prispevki dijakov in avtorjev
 besedil.

A fényképek, rajzok és egyéb
 képek a diákok és a szerzők
 tulajdona.

Logotip, fotografije, besedila, risbe
 in celoten koncept so intelektualna
 last DSŠ Lendava.

Logó, képek, szövegek, rajzok és az
 egész koncepció a KKI Lendva
 szellemi tulajdona.

Grafika na naslovnici je delno
 izposojena z www.freepik.com.
 A borító képeit a www.freepik.com
 honlapról kölcsönöztük.

www.dssl.si

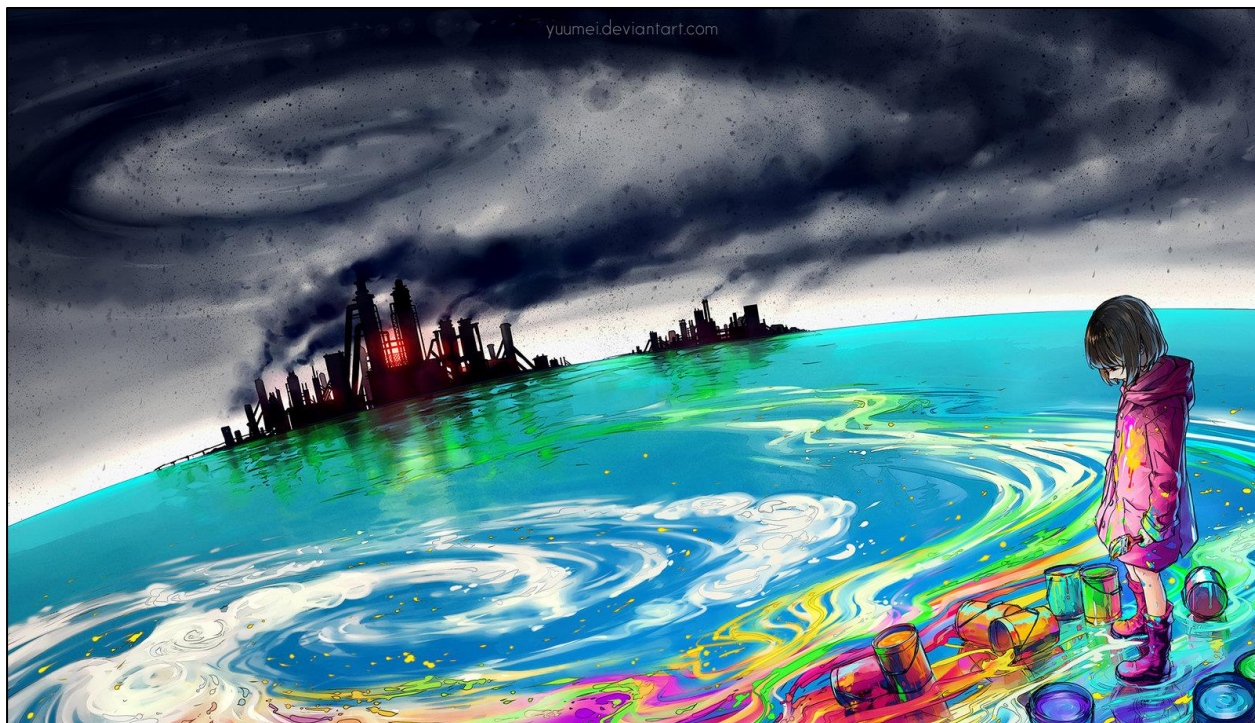

Kazalo vsebine

Posvečeno Zemlji – Krasni novi svet	4
Egy kirándulás margójára	6
Prišel, videl, opravil prakso v Milanu ...	8
Élménybeszámoló a budapesti tanulmányi kirándulásról	12
PAD Bericht	14
Štetje ptic	18
Likovna kolonija	19
Iskanje izgubljenega zaklada v nekdanji Lendavi ...	20
Književniki in njihova dela v svetu doodlov	23
A magánélet és a hatalom harca: A Grönholm-módszer Lendván	26
Egy délután. Szuper.	28
Naïv. East.	29
Avagy sze(/ö)sszenet két műről...	29
Fiatalság bolondság, fiatalság boldogság...	30
Mindenki (!)	32
A Padlásról – és egyéb fontos kérdésekről	33
Azon az éjszakán a csillagokból nem láttam sokat	36
Élvezd az életet, és használd ki a napot!	37
Poezija	39
Je vredno?	39
Haiku	39
Ob polnoči mi teče kri	39
Pomeniš mi vse	39
Visoka pesem	40
Just because...	40
Honey	41
It sucks	41
Forever.	41
Food	41
Listen to your heart	42
A konyha	42
Karomon sebek	43
Az életem kis boldogságai	43
Anyá csak egy van	43
Kék színű szem	44
Ki vagy mi vagyok én?	44
Haikuji	45
Kreativno pisanje v španščini	50
Stripi	52
Nepričakovano ...	55
Risbe	63
Ekonomski pojmi	65
Križanka – Keresztrejtvény	67
Viajar por el mundo	68

Posvečeno Zemlji - Krasni novi svet

Vir: <http://yuumei.deviantart.com>

20. april. Močni sunki vetra, temperature blizu ničle, ponekod naletavanje snega. Globalno segrevanje? Kako segrevanje, če pa je vsak dan hladnejši? Se globalno segrevanje res dogaja?

Kaj sploh je globalno segrevanje? Preveliko ljudi misli, da to pomeni, da se bo Zemlja zelo segrela, ledeniki stopili in nas bodo morja kmalu zalila, vendar pa je za tem veliko več. Vse te nenavadne podnebne spremembe (dolge mrzle zime brez snega, nenadna sušna ali deževna obdobja itd.) so posledica globalnega segrevanja. Vsi mediji govorijo in pišejo o tem. Nihče pa ne naredi ničesar. Rešitve so, ampak očitno nikomur izmed vodilnih ni v interesu, da bi ustavil človeško samouničenje Zemlje.

Problem se začne pri posamezniku. Velikokrat se ne zavedamo posledic svojih nepremišljenih dejanj, hkrati pa s prstom kažemo na tiste, ki ravnajo enako kot mi. Neodgovorno. Pri vsem tem je pomembno to, kar bom naredila jaz, zato da bodo tudi generacije za mano živele v zdravem okolju in ne, kar bodo storili drugi.

Zmo na zmo pogača, kamen na kamen palača.

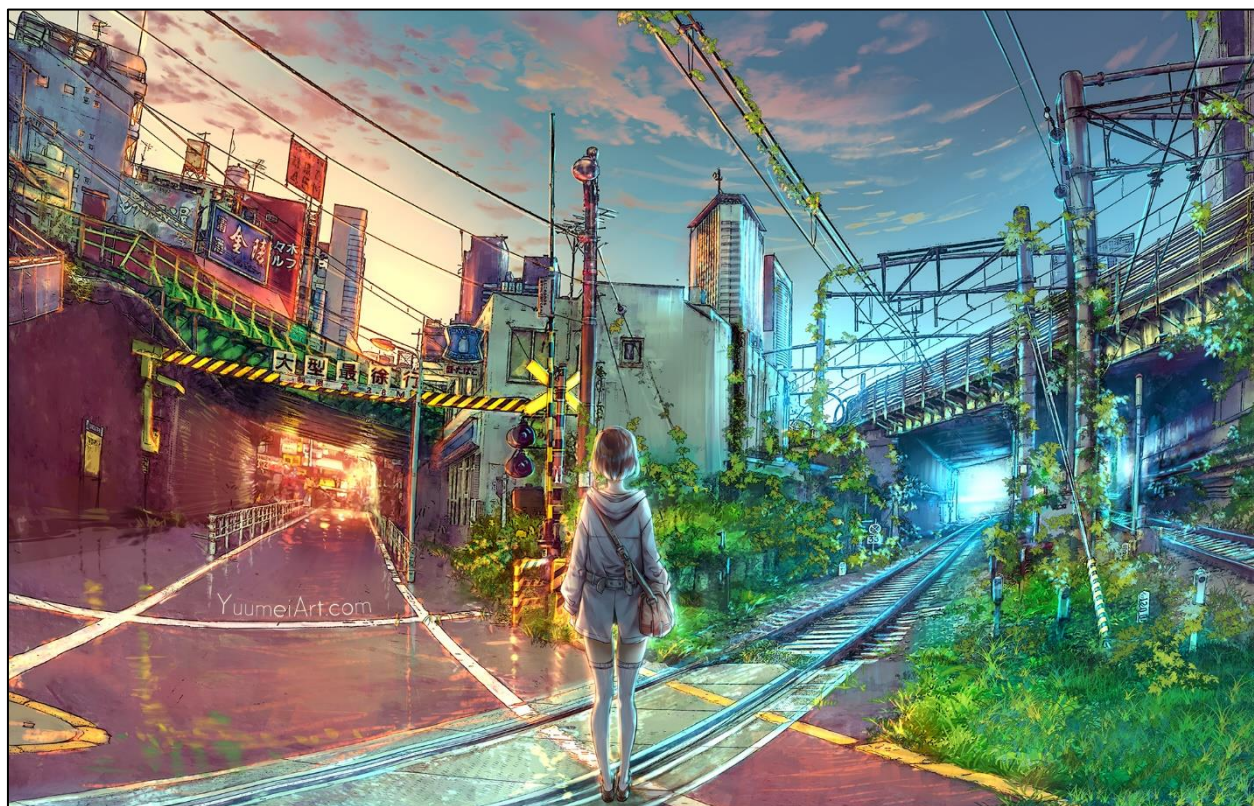
Pogosto se sprašujem, kako je lahko nekdo tako sebičen, da misli le nase, ko so pa od njega odvisni milijoni ljudi. Kje je pravica, da v enem delu sveta ljudje nimajo niti čiste pitne vode, v drugem pa se posamezniki kopljejo v blišču denarja in ne vedo, kakšno neumnost bi si še izmislili. Toda včasih smo tudi »navadni

smrtniki« tako ozkogledni, da ne vidimo, kaj se dogaja okoli nas, kako nas na vsakem vogalu nekdo pretenta. Ves sistem je tako naravnan, da tudi, če ne želimo, mu sledimo kot ovce. Mediji vsakodnevno odvrčajo našo pozornost od svetovnih problemov oz. nenazadnje pomembnih problemov doma z nepomembnimi novicami o slavnih ali pa s kakšnim novim modnim trendom glede zdravja itd. Orwellova knjiga 1984, pesimistična antiutopija, ki je še danes med najbolj brani knjigami na svetu, govori prav o tem pred čimer si zatiskamo oči; o fizičnem in psihičnem nasilju – Veliki brat te opazuje.

Vsak dan se naš Svet in z njim planet Zemlja bolj in bolj približujeta katastrofi... Vedno več je brezposelnih, vse več je terorističnih napadov in vojn, množice so vse bolj nezadovoljne... Okolje kot ga poznamo, se vse bolj spreminja; je vedno bolj onesnaženo. Če se bo to še stopnjevalo, nam na vrata trka Konec.

Odprimo oči in naredimo kaj za boljši vsakdan. Borimo se zase, potomce, za čisto in zdravo Zemljo ter pošten in prijazen Svet.

Anja Ftičar, 2. a

Vir: <http://yuumei.deviantart.com>

Egy kirándulás margójára

Kedves Matej!

Amióta elmentél Mariborba, már nem találkozunk gyakran. Tudom, nehéz ez így, de ez van, ezt kell szeretni, ahogy a mondás is tartja. Nem felejtettelek el, ezért arra gondoltam, elmesélem neked, milyen volt az osztálykirándulásunk.

Azt hiszem, október 6-a volt, kora reggel. Már mindenki fent ült a buszon, mint mindig, hisz tudod, az utolsók között szoktam megérkezni. Ha még nem említettem volna, az úti cél az Alföld volt, Petőfi szülőházájának környéke. Mindig is szerettem volna eljutni a Tiszántúlra, és lásd, adódott az alkalom.

Az út jó volt, hiszen az autópályán mentünk. Sajnos, hisz tudod, nincs olyan kirándulás, amelyiken ne lenne zavaró tényező – esetünkben az eső volt az. A kirándulás folyamán felhők következtek, mintha valaki ott fent akadályozni akart volna bennünket.

Az eső miatt elmaradt már az első állomásunk, a csikósok bemutatója. Ennek ellenére jól éreztük magunkat, a gulyásleves fenséges volt. De nem szeretnék nyaggatni evvel a fránya időjárással, inkább elmesélem, mi volt elképesztő ezen a kiránduláson.

Ami nekem nagyon tetszett, az a kalocsai paprikafeldolgozó üzem és múzeum volt. Képzeld, Kalocsán úgy szárítják a paprikát, mint te otthon a kolbászt és a hurkát. Ha jól emlékszem, a tulaj vezetett minket körbe, de mondom, nem biztos, hogy ő volt. Lényegében megmutatta és elmesélte a paprika feldolgozásának a történetét. Megmutatta a kis üzemet is, ahol rendkívül finom paprikailat volt..., hát ez fenomenális

élmény volt. Ugye nem mehettem el úgy onnét, hogy ne vettem volna paprikát?!

A következő nagy, szó szerint is nagy élmény a Feszty-körkép megtekintése volt. Erre vártam a legjobban..., hogy végre láthassam ezt a körképet! Nagyon érdekelt, hiszen már sokat hallottam és tanultam is róla. Amikor beléptünk a váróterembe, nagy izgalom töltött el, és alig tudtam kívánni, hogy bemehessünk. Ahogy folyamatosan haladtam felfelé a „csigalépcsőn”, egyre többet láttam a festményből. Először az eget láttam meg, majd fokozatosan a többi részt is. Amikor felértem, mintha egy új univerzumban találtam volna magam! Azok a hangok, a fények, a látvány..., elmondhatatlan. Valóban lenyűgöző művet láthattam, ami szerintem az egyik legszebb a világon. Hidd el, egész nap el tudtam volna ott nézelődni, gyönyörködni, de a csoport ment tovább, így hát el kellett búcsúznom tőle.

Most egyben az utolsó, de nem a legutolsó élményemről számolok be, és pedig a mohácsi emlékparkról. Itt a park is tetszett, de főképp az idegenvezető volt nagyon jó. Nagyon érthetően és részletesen mondta és mutatta be a mohácsi veszedelmet. Lenyűgöző volt, ahogy mesélt, szinte beleéltem magam. A végén még a fegyvereket is „kipróbálhattuk”.

Még sok mindent szeretnék neked elmesélni, arról hogy még merre jártunk, mit láttunk, de megígérem, találkozásunkkor elmesélem majd. Ha már ennyit meséltem neked erről, akkor tudom neked ajánlani a Feszty-körkép

meglátogatását, mert az hihetetlen, azt látni kell! Ha pedig már arra jársz, ne hagyd ki Baját, ahol ehetsz egy jó halászlét, így nem kell éhesen hazajönnöd.

Remélem, mielőbb találkozunk és megoszthatjuk élményeinket, kalandjainkat. Ezek szerint segítsen bennünket a sors!

Üdvözlettel:

Otto

Lendva, 2016. 10. 13.

Prišel, videl, opravil prakso v Milanu ...

V šolskem letu 2016/17 se je 8 dijakov (Etjan Kiralj, Aljaž Kardoš, Simon Vuk, Dominika Černi, Nejc Šendlinger, Kaja Kocon, Sašo Prendl in Laura Županec) naše šole udeležilo delovne prakse v Italiji, in sicer v Milanu. Ta projekt je bil izveden s podporo ERASMUS+, ki ga je tudi financiral. Da smo se lahko udeležili tega projekta, smo imeli pred odhodom kar nekaj priprav. Z njimi smo začeli že junija pred počitnicami, takrat smo dobili uporabniška imena in gesla za PB works. PB works je neke vrste spletna učilnica, v kateri smo dobivali različne naloge v angleščini, ki smo jih morali doma reševati. Septembra je na šolo prišla koordinatorka EVOLVA in nam opisala italijansko kulturo ter njihovo prehrano, dobili smo pa tudi vse informacije o prenočišču, avtobusih, vlakih in metroju. Naučila nas je tudi nekaj osnov

italijanščine. Nekaj dni pred odhodom nas je obiskal tudi Mitja Novinič, ki je kar nekaj časa živel v Milanu, saj je tam igral za nogometno ekipo AC Milan. On nam je opisal življenje v tem velikem mestu in na kaj moramo biti pozorni ter kaj naj si ogledamo.

16. 10. 2016 smo se odpravili na pot. Do 12. ure smo priseli v Monzo. Šli smo v neko gostilno in spili ledeni čaj in prvič spoznali, kakšne so cene v Italiji, ter ugotovili, da zaračunavajo postrežbo. Naslednji dan sta po zajtrku prišli po nas v hostel koordinatorki EVOLVA, ki sta nama zaželeli dobrodošlico in nama izročili mapo s papirji. V tej mapi so bila različna soglasja, ki smo jih morali podpisati, pa tudi na primer karta, na kateri so bile označene poti prevoza. Ko smo oddali papirje, smo se počasi s koordinatorkama odpravili proti

Katedrala - Duomo

Nogometni stadion – San Siro

mestu Milano, da bi obiskali vodstvo EVOLVA. Koordinatorji sta nam pokazali, kako uporabljati javni prevoz. Meni se je metro zdel najbolj zanimiv med vsemi prevozi, saj česa takega v Sloveniji ni. Ko smo prišli do zadnje postaje, smo izstopili in takrat sem prvič videl Milano. Približno sto metrov od postaje metroja je bila pisarna EVOLVA, ki smo jo obiskali. Nato se je naša skupina odpravila na pot do podjetja *Nuzoo robotics*. Tam so nas prijazno sprejeli in se nam predstavili, naš mentor je bil Mateo, šef pa Stefano. Oba sta nas odpeljala do prostora, v katerem smo delali, tam sta nam razložila, kaj želijo, da naredimo v teh treh tednih. Želela sta, da posnamemo video o uporabi njihovega robota. Robot naj bi bil namenjen za varovanje večjih objektov, saj se je lahko vozil po objektih in s kamero zaznaval premike. Za tem smo se sami odpravili peš do centra Milana. Tam smo videli Duomo (katedralo) in kar nekaj zanimivih zgradb in trgovin. Okrog sedmih smo se odpravili nazaj v Monzo in

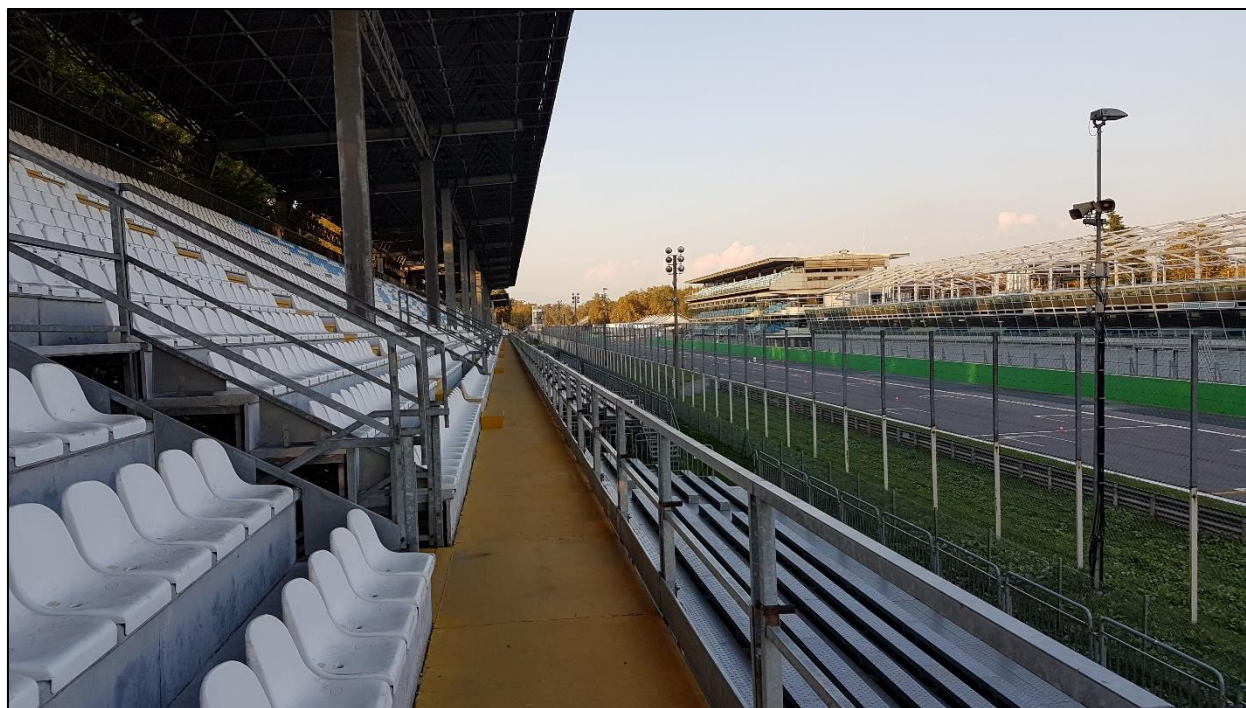
malo po osmi prišli nazaj v hostel. Povečerjali smo in po napornem dnevu odpravili spat.

Naslednji dan smo vstali ob sedmih zjutraj in se odpravili na zajtrk (kot tudi vse ostale dni v teh treh tednih.) Po zajtrku smo se prvič odpravili sami na pot v službo. Z delom smo začeli ob 8.30 uri, pričakal nas je Mateo, ki nas je pospremil v našo delovno sobo in nam podrobno razložil, kaj naj posnamemo in kaj od nas pričakujejo. Za začetek smo samo snemali določene video vsebine in načrtovali, kako bomo izvedli delo v treh tednih. Posneli smo še nekaj videov in se nato ob 18.00 uri odpravili nazaj v hostel. Naslednji dan smo začeli z montažo videoposnetkov in naredili osnovo za prvi video. Tako smo se preostale dni v tednu ukvarjali s snemanjem posnetkov ter montažo, razen v petek, ko nismo šli v službo, smo se pa zato odpravili obiskat dirkališče v Monzi. Tam smo lahko videli BMW-je, na katerih so opravljali teste, lahko smo tudi šli na tribuno, od koder sem videl stopničke, na katerih po navadi stojijo

prvi trije zmagovalci formule ena. V soboto zjutraj smo vstali, kot vse preostale dni, le da smo se nato vsi skupaj odpravili v center Milana, saj smo tam obiskali tehnični muzej Leonarda da Vincija. Takoj pri vhodu smo videli generator za proizvodnjo elektrike, ki je bil velik kot manjša hiša. Zatem smo nadaljevali pot do prvega nadstropja, kjer so bile bolj umetniške zadeve, ki me niso tako zanimale. V naslednjem nadstropju je bila glavna tema vesolje. Tam sem lahko videl zanimive stvari, kot so: različni teleskopi, astronavska oprema Rusov in Američanov, tam je bil tudi model pospeševalnika delcev iz CERNa. Na drugi strani nadstropja je bilo nekaj starejših avtomobilov (npr. alfa romeo). Nato smo se odpravili iz zgradbe na dvorišče, kjer smo najprej zagledali podmornico Enrico Toti iz hladne vojne, ki je bila kar precej velika. V bližini je bil tudi hangar, v katerem so bile lokomotive na premog, v zgradbi poleg pa so se nahajala letala, helikopterji in tudi jadnica in manjša ladja.

Drugi teden je potekal podobno prvemu, le da smo že napredovali s posnetki. Med tednom smo nekajkrat obiskali center mesta, ki se po katedrali imenuje Duomo, da smo tam opravili malico in se malo razgledali po okoliških ulicah. Kmalu je spet prišla sobota in smo ponovno imeli ogled Milana, le da smo tokrat obiskali grad Sforza, ki je eden od simbolov Milana. Grad je precej lep, v njem pa se je nahajal tudi muzej s srednjeveškimi umetninami, kot so kipi in slike. V enih izmed sob smo si lahko ogledali tudi opremo in orožje vitezov, ta soba mi je bila najbolj všeč. V sredo smo šli še zadnjič v službo, odnesli smo jim dokončane posnetke. Šef je bil zelo zadovoljen z našimi posnetki in so nekatere že objavili na youtube. Na koncu smo šefu in mentorju podarili vino in se poslovili.

V četrtek smo si ogledali še katedralo Duomo: najprej muzej s starimi cerkvenimi predmeti katedrale. Zatem smo obiskali notranjost cerkve. Pred vstopom nam je

Avtodrom v Monzi

Pica

vojska pregledala torbe in z detektorjem kovin preverila, ali nimamo pri sebi orožja. Take varnostne ukrepe imajo zaradi nevarnosti terorizma. Na koncu smo se po stopnicah podali na streho katedrale. Bilo je izredno zanimivo, saj se je od tam videl cel Milano, lep pa je bil tudi razgled na trg pred katedralo. V petek smo spet obiskali pisarno EVOLVE, kjer smo oddali določene papirje in poročila ter se poslovili. Popoldne smo šli obiskat nogometni stadion San Siro, na katerem igra nogometna kluba Inter in Milan. Stadion je na zunaj izgledal kot trdnjava, saj je bil ves betonski. Od znotraj smo videli garderobe, Interjeve in Milanove. Tudi tribune niso bile majhne, saj sprejmejo kar 80.000 ljudi. Nato smo šli v uradno trgovino na stadionu, kjer smo si kupili spominke in se nato vmili nazaj v hostel. V soboto je bil naš zadnji dan. Deževalo je, ampak kljub temu smo še zadnjič obiskali Milano, kjer smo spili kavo in poslali pošne razglednice. Za kosilo sem jedel lazanko in za sladico tiramisù, s kosilom sem bil zelo zadovoljen. Obiskali smo še slavno operno hišo imenovano Scala. Nato smo se poslovili

od Milana in se vmili v hostel. Zvečer smo opravili še zadnjo večerjo in okrog osme ure je po nas prišel avtobus.

V teh treh tednih prakse v tujini sem zelo užival in bi vse z veseljem še enkrat ponovil. Čeprav smo vsak dan za večerjo dobili testenine, me to ni motilo, saj

imam testenine rad. Za zajtrk je bil vedno italijanski sladki zajtrk, zaradi katerega sem dobil kar nekaj mozoljev. Za kosilo smo dobivali tako imenovane lunch pakete, ki pa smo se jih po enem tednu naveličali in smo zato po navadi kosili v mestu. Naučil sem se tudi nekaj osnovnih italijanskih besed in spoznal delček njihove kulture. Takšno prakso vsekakor priporočam, če jo ima kdo možnost opravljati. V času prakse sta za nas skrbeli profesorici Lučka Bačič in Sandra Vida. Dnevna poročila smo oddajali vsem trem profesoricam anglistkam, končna poročila, spise, videe, predstavitev z videoprojeksijo so pregledali in ocenili tudi drugi učitelji: pri slovenščini mag. Gabriela Zver v sodelovanju s profesorico Bačičevo in Vidovo, pri madžarščini profesorica Sibila Sabo ter učitelji strokovnih predmetov (Brigita Laj in Blaž Sobočan) ter drugi člani jezikovnih in strokovnih aktivov.

Aljaž Kardoš, 2. d

Élménybeszámoló a budapesti tanulmányi kirándulásról

2016. október 6-án és 7-én a III. A és a III. C, valamint a IV. G osztály diákjai a hagyományos tanulmányi kirándulásra indultunk Budapestre.

Buszunk az iskola elől indult korán reggel 4:30-kor. Mivel sokan még álmosak voltunk, a buszon aludtunk egy kicsit, míg meg nem álltunk reggelizni. Miután elfogyasztottuk a szendvicseinket, kissé felfrissültünk, s újra felültünk a buszra. Vezetőnk – Dancs Anna tanárnő – elmondott néhány érdekes adatot Budapestről, illetve Magyarországról.

történelméről. 8:30 körül értünk a fővárosba, majd egy fél óra múlva megérkeztünk a Halászbástya és a Mátyás-templom elé. Sajnos elég hideg volt, és szakadt az eső, így igyekeztünk minél előbb a templomba érni, majd a budai várnegyedbe. Egy idegenvezető elmondta a legfontosabb tudnivalókat, és máris indultunk a Terror Háza Múzeumhoz. A Terror Háza Múzeum a 20. századi diktatúrák áldozatainak emlékére létrehozott múzeum Budapesten, az Andrássy út 60. szám alatt. Azért hozták létre, hogy az intézményesített gonoszságra

állítson örök emléket az utókorak. A fasizmus és a kommunizmus szörnyűségeiről kaptunk felvilágosítást. A múzeum látogatása után már elég éhesek voltunk, ezért elindultunk a WestEnd City Bevásárlóközpontba, ahol igen sok gyorséttermek közül választhattunk. Az ebédszünet után a Hősök tere mellett elhaladva a tanárom ismét a lendvai születésű nagy szobrászunkra, Zala Györgyre emlékeztetett bennünket. Mivel nem volt sok időnk, csak a buszból tudtuk megnézni a Hősök terét, illetve Zala György alkotásait. Majd beszélt még a Városligeti Műjépgyűjteményről, a 2016-ban a 150. évfordulóját ünneplő Fővárosi Állat- és Növénykertről, azaz a világ egyik legrégebbi állatkertjéről, amely a jubileumi emlékévkben sokféle programmal, rendezvénnyel, eseménnyel fogadja a látogatóit. A Városligetben található az 1889-es építésű Fővárosi Nagycirkusz is.

Tovább Gödöllő felé vezetett minket az útunk. A kastély Sziszi királyné magyarországi tartózkodásának egyik kedvenc helye, s az utolsó magyar királyok – I. Ferenc József és IV. Károly nyári rezidenciája volt. Egy kisfilm, illetve idegenvezető révén megismertük a kastély történelmét. Gödöllőről Mogyoródra utaztunk, ahol a Hungaroring megtekintését követően lehetőségünk adódott gokártózni. Már sötét volt, amikor visszaindultunk Budapestre, hogy megpihenhessünk a szálláshelyünkben. A Wombats City Hostel egy elég modern szálláshely, tehát nagyon is elnyerte a tetszésünket. 20:30 körül a Gellérthegy-i Citadellára indultunk, ahonnan az egyik legszebb kilátás nyílik a kivilágított Budapestre. Ezután újra a belvárosba vitt minket az út, majd elsétáltunk a Vörösmarty-

térre, s a Váci utcára. Elég időnk volt ahhoz, hogy megvacsorázhassunk. A vacsora után egy órási esti hajós városnézés várt ránk. A gyönyörű kivilágított Budapestet így közelebbről is láthattuk. Éjfél körül tértünk vissza a szálláshelyünkre. Mivel igen fáradtak voltunk a hosszú nap után, nem volt nehéz elaludnunk.

Másnap 7 óra körül keltünk, megreggeliztünk, majd felszálltunk a buszra, amely elvitt minket a Magyar Parlamentig. Itt is egy idegenvezető mutatta be az épületet. Ezt követően meglátogattuk a Szent István-bazilikát, amely Budapest egyik legnagyobb székesegyháza, és a mellette lévő Szent Jobb kápolnát, ahol István király épségben maradt jobb kezét, a Szent Jobbot ereklyeként őrzik. Újra a WestEnd City Bevásárlóközpontba mentünk, ahol megebédeltünk, és ez alkalommal a bevásárlásra is lehetőségünk adódott. Szaporán a buszra szálltunk, hiszen 15-kor a Rómeó és Júlia című nagysikerű musical előadást néztük meg az Operettszínházban. Az előadás Shakespeare ismert történetének feldolgozása volt: a legendás szerelem történetének a feldolgozása. Volt benne: gyűlölet, szerelem, félreértés, halál, esküvő, szabadság. Egyszóval fenomenális előadást láttunk.

Ez volt az utolsó állomásunk Budapesten, így lassan hazafelé indultunk.

A tanulmányi kirándulás igazán elnyerte tetszésemet. Noha már sokszor jártam Budapesten, mégis tanultam új dolgokat, és láttam új helyeket. Egy igencsak élménydús és kellemes utazásban vehettem részt.

Nemec Oskar, III. A

PAD Bericht

Dank dem PAD haben wir uns sehr gut kennen gelernt und nach dem Deutschlandaufenthalt haben wir uns noch einmal getroffen und zusammen Urlaub gemacht. Dort haben wir (Hana Banfi und Eloise Marchot) gemeinsam unseren Bericht geschrieben.

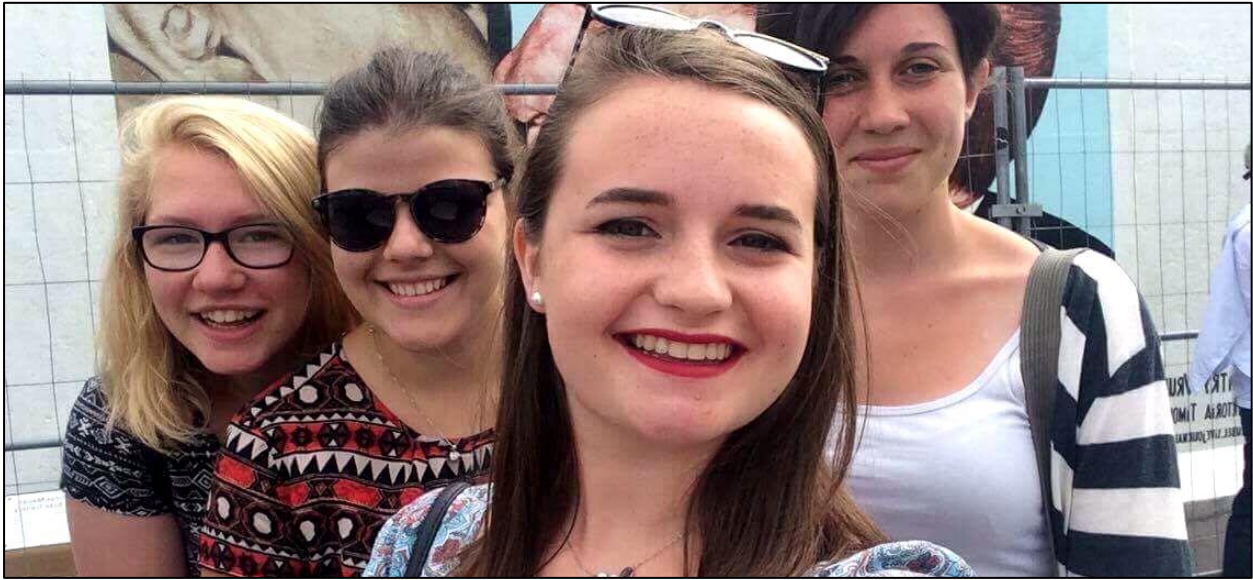
Eloise ist mit dem anderen Mädchen aus Belgien (Joni) mit dem Zug angekommen. Sie waren die ersten aus der Gruppe, deswegen haben sie sich für den Nachmittag der anderen Gruppe angeschlossen. Am Abend gingen sie alle essen, dazwischen kamen immer mehr PAD-Stipendiaten. Hana kam mit dem Flieger als letzte an, deswegen hat sie nur ihre Mitbewohnerinnen kennen gelernt. Alle beide von uns hatten ein bisschen Angst, weil wir nicht wussten, was auf uns zukommt.

Am nächsten Morgen hat sich die ganze Gruppe beim Frühstück kennen gelernt. Wir alle waren sehr still, weil wir nicht wussten, worüber wir reden sollten, wir haben uns ja nicht gekannt. Nach dem Frühstück hat uns PAD begrüßt, danach sind wir gleich in den Bonner Park gegangen und haben uns dort mit verschiedenen Spielen besser kennen gelernt, was uns sehr gefallen hat. Jetzt hatten wir etwas mehr, über was wir reden konnten. An diesem Tag haben wir uns noch die Stadt in einer Rallye-Form angesehen, was sehr spannend war, denn so konnten wir uns bei den Sachen, die uns mehr interessierten, länger aufhalten. Am Abend haben wir uns vor unserem Hotel in einen kleinen Kreis gestellt, wo wir mit unserer Reiseleiterin Carmen über den Tag gesprochen haben. Ich glaube, jedem von uns haben diese Gespräche sehr gefallen. Sehr müde und auch mit einem besseren Gefühl sind wir dann schlafen gegangen. Wir können uns auch auf den Ausflug nach Köln

erinnern, weil wir uns dort als aller Erstes wie eine Gruppe gefühlt haben. Nach der sehr guten Stadtführung hatten wir Freizeit, wo wir uns nicht in kleinen Gruppen aufgelöst haben, sondern alle zusammen überall hingelaufen sind. Wir haben auch die Stufen am Kölner Dom gemeistert. Bei unserer ersten "Station" war der härteste Ausflug der, an dem wir zum Drachenfels gelaufen sind. Trotzdem waren wir froh, dass wir die Aufgabe alle zusammen geschafft haben. Nach den paar Tagen in Bonn sind wir dann nach Ravensburg gefahren, wo wir zwei Wochen bei unsren Gastfamilien waren.

Hana hatte nicht sehr viel Kontakt zu ihrer Gastschwester, deswegen hatte sie ein bisschen Angst, was auf sie zukommt. Aber als sie Annika und ihre ganze Familie kennen gelernt hat, war sie sehr zufrieden und froh.

In den zwei Wochen ist ihre Gastschwester ihre Freundin geworden, und die zwei freuen sich schon auf das Wiedersehen. In den zwei Wochen hat Hana solche Sachen gemacht, bei denen sie nie dachte, dass sie sie machen würde. Sie hat bei Motorradfahrten als Beifahrerin gesessen, war beim Wandern dabei, bei Lasertag- Spielen, sie hat neue Speisen ausprobiert, und noch vieles mehr. Bessere Gastfamilie und Gastschwester hätte sie sich nicht wünschen können, sie war mit allem sehr zufrieden. Etwas Besseres als Annika wäre unmöglich zu bekommen. Als Hana gingen musste, hatten beide Tränen in den Augen.

Eloise hat ihre Gastschwester noch nicht gekannt, aber die zwei haben sich auch super verstanden. Sie haben viele Sachen gemacht, die Stadt besichtigt, sind shoppen gegangen, waren sehr viel am Bodensee, und sind auch mit Joni und ihrer Gastschwester segeln gegangen. Sie hat auch sehr viele Speisen ausprobiert, aber auch die deutsche Küche durfte nicht fehlen. Ihre Gastfamilie war sehr nett und hilfsbereit. Sie konnte nichts finden, was man verbessern könnte.

Die Ausflüge in Ravensburg waren alle genial. Man konnte für jeden etwas finden. Wir hatten sehr gute Führungen, wie zum Beispiel Schloss Salem, aber wir hatten auch einen sehr entspannten Tag in Konstanz. Wir hatten auch einen internationalen Abend, wo wir den

Schülern und Eltern des Spohn Gymnasiums unsere Länder vorgestellt haben. Sehr viele haben interessante Fakten über unsere Länder herausgefunden und zu Hause hoffentlich darüber auch nachgedacht. Finn, der Schotte kam im Kilt und hat uns auch den schottischen Tanz vorgestellt, was den Abend zu einem Highlight gemacht hat. Die Gruppe hat sich in Ravensburg schon viel besser kennen gelernt, man konnte schon viel mehr Gemeinsamkeiten finden. Wir dürfen aber auch den bekannten Rutenfest nicht vergessen, wo die PAD Gruppe mit ihren Gastschwestern feiern war. Wir waren in einem Freizeitpark und an einem Platz, wo Musik war und wir getanzt haben. Am letzten Tag gab es den berühmten Umzug und wir wussten, dass wir unsere letzten Momente mit unseren Gastschwestern verbringen werden. Der Abschied war sehr schwierig, doch wir mussten neue Wege gehen, neue Erfahrungen machen. Am Rutenumzug hat

uns Arne, Carmens Assistent schon erwartet und uns freundlich begrüßt. Er ist mit und auch nach München gefahren.

In München angekommen hat Carmen scholl alle mit einem Lächeln im Gesicht erwartet, und hat uns gleich unsere Zimmer im Hotel gezeigt. Hana und Eloise waren gemeinsam in einem Zimmer, was sie sehr erfreut hat. In München hatten sie einmal Volleyball gespielt, was sehr lustig war, weil sie nicht immer nur die Museen besuchen mussten, sondern auch etwas Entspannteres gemacht haben. Von München ist uns auch das deutsche Museum in Erinnerung geblieben, weil wir dort sehr viel gesehen hatten, es gab sehr viele verschiedene Themen, deswegen konnte sich jeder ansehen, was es wollte. Sie hatten die ganze Zeit so viel Spaß, das sie gar nicht bemerk haben, dass die Zeit in München schon vorbei war, und die Koffer für die letzte Station packen mussten.

Die Fahrt von München bis Berlin haben sie mit dem Feiern verbracht, Eloise hatte nämlich Geburtstag. In Berlin angekommen waren alle schon wieder froh, weil alle drei PAD Gruppen im selben Hotel waren. Hier

hatten wir die Chance alle anderen Stipendiaten noch besser kennen z lernen. Für Hana und Eloise war das Highlight in Berlin das Musical Hinterm Horizont. Hana hat das Musical schon gekannt, Eloise hat es erst in Berlin kennen gelernt. Die beide saßen neben einander und haben jede Sekunde des Musicals genossen. In Berlin waren sie auch im Improtheater, was alle zum Lachen gebracht hat. Sie haben sich auch alle Sehenswürdigkeiten angesehen, und haben dann die Architektur von München und Berlin verglichen. Als der letzte Tag kam, waren alle sehr am Boden, weil sie wussten, dass die letzten gemeinsamen Stunden schlügen. Wir haben uns kleine Geschenke aus der Heimat ausgetauscht und blieben die ganze Nacht auf. Hana ging mit den Stipendiaten aus Costa Rica und Finnland zum Flughafen. Der Abschied fiel ihnen sehr schwer, weil sie in dieser Zeit sehr gute Freunde waren. Eloise ging mit Joni und Konstantin, den Begegnungsschüler mit dem Taxi zum Bahnhof. Auch Carmen, die Reiseleiterin ging zum Bahnhof mit ihnen. Sie haben dort alle natürlich mit schwerem Herzen Abschied genommen. Ach ein paar Tränen sind geflossen.

Rückblickend müssen wir Hana und Eloise uns bedanken, dass wir nicht nur Deutschland, die Sprache und die Kultur kennen lernen konnten, sondern auch weniger Probleme mit der Rechtschreibung und der Aussprache haben. Neben all dem, was passiert ist, können wir nichts sagen, was uns gestört hat, weil jeder noch so langweilige Moment sehr lustig war. Wir hatten auch die Chance andere Kulturen, Speisen und Sprachen kennen zu lernen, was sehr interessant für uns war, weil wir viele

Sachen zum ersten Mal erlebt haben. Wir alle sind noch im guten Kontakt, und wir glauben, dass es so auch weiter bleiben wird. Es ist schon möglich, dass PAD 2016 vorbei ist, aber unsere Freundschaft hört damit noch längst nicht auf. Erst mit dem absolvierten Programm haben wir bemerkt, dass die Welt klein ist, aber dafür wir groß sind. Danke!

Anfang September 2016

Hana und Eloise

Štetje ptic

14. januarja sva se dijakinji 2. a-razreda pod mentorstvom profesorice geografije, Marie Gaál, prvič udeležili ornitološkega opazovanja ptic, ki je organizirano vsako leto v okviru evropske unije zaradi lažjega razumevanja podnebja in poteka v vseh njenih članicah na isti dan. Štetje v občini Lendava že vrsto let vodi gospod Igor Kolenko.

V zgodnjih jutranjih urah smo se, zaviti v tople bunde, odpeljali proti Petišovcem, h gramoznici Pedinarka. Hodili smo po globokem snegu in pri tem uživali v idilično zasneženi pokrajini. Prehodili smo kar nekaj kilometrov ob reki Muri, nato pa še ob Ledavi. Vmes smo se okrepčali s toplim

čajem in kifeljčki. Ves čas smo tiho kramljali in občudovali ptice.

Ugotovili smo, da je ptic manj, kot jih je bilo prejšnja leta. Videli in spoznali smo tudi nam neznane vrste npr.: kormorana, lisko in ponirka. Največ smo našli labodov, velikih belih, sivih čapelj in rac mlakaric. Opazovali smo tudi, kje ptice gnezdijo, vendar je bil poudarek na številčnosti.

Ta dan si bova za vselej zapomnili, zato bi radi povabili tudi vas na to nepozabno izkušnjo. Poiščite naju v šoli in se nam pridružite. Naj nas čim več služi naravi!

Lucija Štihec in Anita Grah, 2. a

Vir: <https://otroski.rtvsl.si/infodrom/prispevek/3223>

Likovna kolonija

Letos smo se 3 dijaki Dvojezične srednje šole Lendava udeležili likovne kolonije Sožitje različnosti v Ljutomeru. Projekt je trajal tri dni, in sicer od 25. do 27. januarja. Sodelovali so tudi dijaki iz Ljutomera, Varaždina in Bad Radkersburga.

Razen skupnega ustvarjanja je bilo bistvo kolonije spoznavanje novih ljudi, izmenjevanje misli, izkušenj in nasvetov. Čeprav je naše druženje trajalo tri dni, smo se precej dobro ujeli. Najbolje smo spoznali vsak svojega slikarskega partnerja, saj je bilo to potrebno zaradi skupnega likovnega izražanja. Nismo bili vajeni timskega dela, s pomočjo mentorjev smo spoznali delo v dvojce. Mislim, da smo se pari odlično ujeli, kar se je odražalo na skupnih slikah. Ključ do harmonije sta bila komunikacija in pogovor. Ob ustvarjanju smo si ogledali tudi razstave, na katerih smo se marsikaj naučili o različnih likovnih slogih.

Naša likovna dela so bila razstavljena v Galeriji Anteja Trstenjaka v Ljutomeru. Odprtje razstave je bilo 9. februarja 2017.

Likovno kolonijo sem doživela kot zelo pozitivno izkušnjo, saj so bili dijaki približno moje starosti, zato smo se hitro ujeli. Bili so brez predsodkov ter odprti za nove poglede in ideje, kar mi je bilo še posebej všeč.

Zala Kostric, 1. a

Iskanje izgubljenega zaklada v nekdanji Lendavi ...

... ali kako na zanimiv način spoznati Lendavo z začetka 20. stoletja na projektnem dnevu. Na poti do izgubljenega zaklada (delavnice pri več predmetih) je bilo potrebno najti tudi učilnico za slovenščino s pomočjo doodla (glej sliko) in se vživeti v čas Lendave z začetka 20. stoletja.

Dijaki so na listih A3 zagledali podobe predmetov, zgradb, ki predstavljajo Lendavo in njeno zgodovino. Izbranim predmetom, zgradbam so morali dahnti življenje. Po parih so začeli ali nadaljevali eno od zgodb življenja neke osebe, ki bo povezana z zgradbo ali predmetom na sliki. Svojo zgodbo so morali postaviti v preteklost, pri tem pa uporabiti

izmišljene osebe ali posebne poklice, značilne za naše okolje. Prva dvojica je na listu ustvarila dve ali tri večstavčne povedi, nato se je premaknila k naslednjemu plakatu, kjer je upoštevala že napisan začetek zgodbe in dodala svoj preobrat ali zanimivost, zadnji par pa je seveda zgodbo ustrezno zaključil. Dijaki so imeli 6 minut časa za eno postajo. Da bi poustvarili pravo vzdušje, je bil prostor zatemnjen in ustvarjalo se je ob soju sveč. Slišati je bilo tudi glasbo, primerno predstavljeni preteklosti, s projekcije je grela animacija kamina z gorečimi drvmi. Učno uro sta izvedli Lijana Hanc Krapec in mag. Gabriela Zver, ki je ustvarila zamisel delavnice.

Naloga:

Obdobje med letoma 1867 in 1914 je bilo zlato obdobje razvoja mesta. Meščansko življenje ilustrira tudi soba na sliki. Bogato okrašeno, z rdečim žametom tapecirano pohištvo, izrezljano iz mehkega lesa in pobarvano na črno, daje vtis ebenovine. Nekoč je bilo last lendavske židovske družine Eppinger.

Ko so me nekega dne povabili na popoldanski čaj, sem ugotovila, da je njihov sin ...

Izdelek dijakov:

... bil vodilni lastnik podjetja, zato je imel veliko denarja. Ker pa je bil jud, so ga hitro odstavili in ga vrli na cesto. Doma je s težkim srcem sporočil svoji družini, da je izgubil delovno mesto. Imel pa je ...

... veliko denarja. Z njim je ustanovil svoje podjetje nogavic. Le-to je hitro raslo in imelo vedno več zaposlenih. Kmalu je postalo znano po vsej Evropi. Njihove nogavice so

nosili vsi: od bogatašev do preprostih ljudi, saj so imele zmerno ceno.

Med obiskom Berlina je na njegove nogavice naletel tudi svetovno znani pianist, ki igra z nogami, Schwanz. Nogavice so ga tako navdušile, da si je želel ogledati tovarno v Lendavi, v kateri so jih izdelovali. Ko so Lendavčani izvedeli za novico, so bili tako veseli, da so Schwanza povabili nastopati pred Eszterházyjem, tako so Eppingerjevu sinu ponudili nekdanjo službo. Schwanz je po Evropi še naprej oglaševal Eppingerjeve nogavice.

Hana Banfi, Tim Farkaš, Marko Bajs, Grega Novak, Dea Gal, Robert Požonec

Naloga:

V nekdanjem slavnem hotelu danes (od leta 2006) deluje mestna hiša. Nekdanji lastniki kompleksa zgradb, Eszterházyji, so zgradili njegov osrednji del, ki je služil kot zgradba za goste. Dolnjelendavska hranilnica je uspešno

poslovno leto 1891 kronala tako, da je zgradbo kupila, razširila in odprla slaven hotel.

Prav tega leta sem tu začel delati kot natak. Tako se je nekega dne pred hotelom ustavila kočija, iz katere je ...

Izdelek dijakov:

... izstopil znani nemški pianist Schwanz. Prišel je iz Berlina, da bi v hotelu zabaval goste. Znan je bil po svojem slogu igranja z nogami.

S kočijo so pripeljali tudi klavir, ki so ga s pomočjo natakarev postavili na oder. Med tem, ko si je Schwanz umival noge, nas je z obiskom presenetil Eszterházy. Nad Schwanzevim slogom nastopanja je bil zgrožen, saj se mu ni zdel higienski.

Trdil je, da je njegovo dejanje odvratno, da to ni prava umetnost. Gostje hotela pa so bili nad nastopom naravnost navdušeni, saj so končno videli nekaj nenavadnega. Ko je Eszterházy opazil, kako ljudje uživajo, mu je postalo žal, da je kritiziral Schwanza. Zvečer se je odpravil k njemu, da bi se mu iskreno opravičil. Umetnik je po opravičilu molčal, nato pa se je začel na ves glas krohotati.

Marko Bajs, Grega Novak, Dea Gal, Robert Požonec, Oskar Nemec, Erik Horvat

Naloga:

Bilo je vroče popoldne 1916, ko smo se s prijatelji zbrali pred trgovino v središču Lendave. Nisem vedel, da bo moj stric Jurij Novak ...

Izdelek dijakov:

... odprl trgovino z začimbami in alkoholom ter kavarno. Čeprav še nismo dopolnili 18 let, nam je ponudil kozarec svojega najboljšega vina. Moji starši so nepričakovano prišli kupit začimbe, zato sem se skril pod mizo, da me ne bi opazili.

Moj oče je zelo strog in mi najverjetneje ne bi dovolil, da pijem. Od strahu nisem opazil, pod kakšno mizo sem se skril. Bila je namreč polna popra in čutil sem, da bom kihnil. Kihanja nisem mogel zadržati. Kihnil sem tako glasno, da je odmevalo po trgovini.

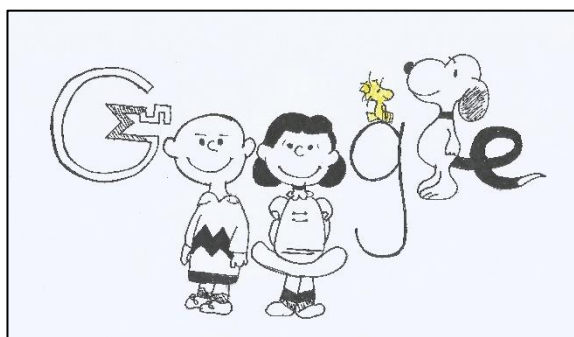
Moj oče je to slišal ter pogledal pod mizo. Zelo sem ga razočaral. Zgrabil me je za roko in me vlekli do naše hiše. Ker je bil zelo strog, sem še tisti večer dobil eno za ušesa. Moja mama je bila zelo dobrosrčna ženska. Prijela me je za roko in me potegnila v stran od očeta. Bila je edina, ki je bila na moji strani ...

Oskar Nemec, Erik Horvat,
Urška Marič, Laura Feher,
Hana Banfi, Tim Farkaš

Književniki in njihova dela v svetu doodlov

DSŠ Lendava je oktobra in novembra 2016 ponudila dijakom možnost ustvarjanja doodlov na temo *Književniki in njihova dela v svetu doodlov*. Sodelovalo je 29 dijakov, organizatorici natečaja sta bili mag. Gabriela Zver in Fortuna Lazar. Komisija v sestavi 3 slavistov šole, prof. likovne vzgoje in grafičnega oblikovalca je izbrala tri najboljše izdelke. Tako je 1. mesto dosegla Lea Halas, 2. mesto Ines Herženjak in 3. mesto Laura Feher. Dijakinje so prejele za nagrado knjigo po svoji izbiri, USB-ključ in priznanje, drugi sodelujoči dijaki pa pohvalo. Podelitev je potekala ob svečanosti za slovenski kulturni praznik v Gledališko-koncertni dvorani v Lendavi (3. 2. 2017). Drugi doodli so objavljeni na spletni strani Ljubim umetnost.

Nagrajenke natečaja *Književniki in njihova dela v svetu doodlov* so:

Lea Halas, 2. a: Strip Snoopy (1. mesto)

Delo prikazuje Snoopyja in njegove prijatelje. V črki G so zapisane kratice avtorjevega imena (Charles M. Schulz).

Strip obravnavajo sicer dijaki programa Model SPI, spoznali pa so ga tudi dijaki drugih programov, zato ustreza razpisu natečaja.

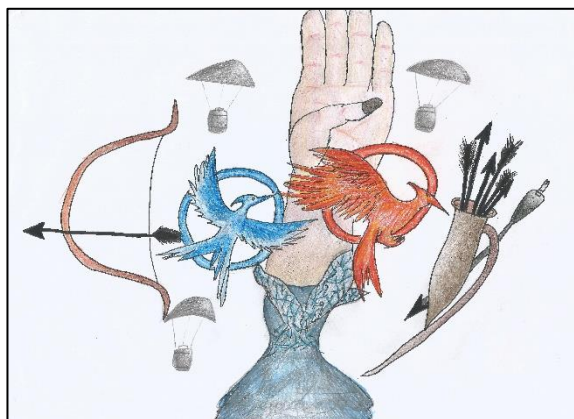
Lea Halas, 2. a: Povodni mož in Urška

Slika prikazuje motive/simbole Prešernovega *Povodnega moža*: črka L se nagiba, ker prikazuje vihar, črka E predstavlja reko Ljubljanico, vmes pa zagledamo podobi Urške in povodnega moža.

Ines Herženjak, 1. c: Romeo in Julija (2. mesto)

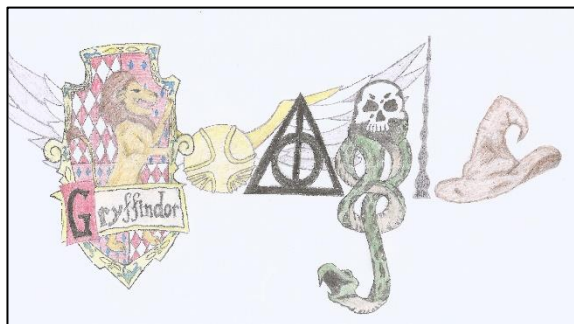
Na sliki vidimo Julijin balkon, vrtnico in srce ter luno kot simbole ljubezni, sanjarjenja. Poleg teh pa še bršljan, ki to povezuje, zid, po katerem pleza Romeo do ljubezni in v E-ju krvavi konec zgodbe z bodalom.

Laura Feher, 1. c: Igre lakote (3. mesto)

Na sliki so prikazane vsebinske prvine knjige Suzanne Collins *Igre lakote*: orožje glavne osebe, njena poročna obleka, roka prikazuje enotnost, ptici prikazujeta dva dela knjige in sta najpomembnejša simbola.

Še nekaj zelo dobrih doodlov:

Špela Vučko: Harry Potter 4

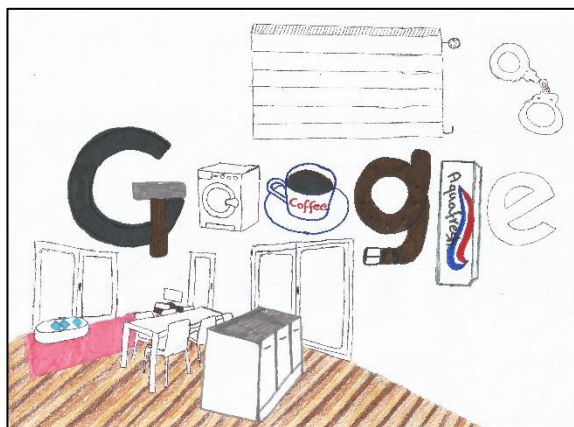
Na sliki vidimo različne predmete povezave z vsebino Harry Potterja.

V črki G je grb Gyffindora, v O sem narisala zlati zviz, v drugi O pa simbol svetinje smrti, druga črka G je temno znamenje, črka L je prapalica, črka E pa je klobuk, ki si ga nadenejo mladi čarovniki, da izvejo, h kateri šoli/hiši pripadajo.

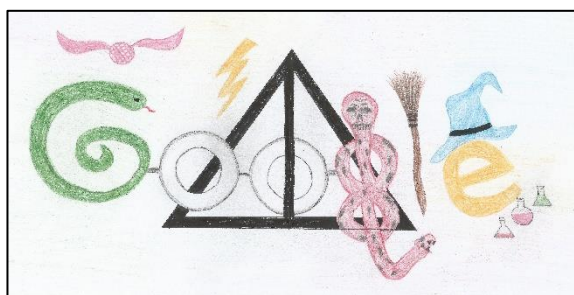
Anna Toplak: Marjana Moškrič, Sanje o belem štrpedu

Na sliki so prikazane osrednje prvine romana: naselje bogatih, znamenite kape kot statusni simbol, podgana kot simbol klike, blokovsko naselje ter namig na problematiko nasilja: Kdo se boji črnega moža?

Anja Pal: Vladimir

Na sliki so motivi/simboli Zupančičevega dela *Vladimir*: kladivo, pralni stroj, kava, pas, zobna pasta, radiator, lisice in stanovanje. Vsi ti predmeti/simboli zaznamujejo literarne osebe in potek dramskega dogajanja.

Alison Zver: Harry Potter 1

Na sliki so simboli knjige J. K. Rowling, Harry Potter: kača, metla, strela, strup, očala, leteča žoga in iz dela najbolj znani simbol, trikotnik.

Rosemari Kepe: Lewis Carroll, Alica v čudežni deželi

Prikazana so pravljica bitja, ključnega pomena za zgodbo (Beli zajec, Maček, Klobučar, čudežni napoj v čudežnem vrtu ...)

A magánélet és a hatalom harca: A Grönholm-módszer Lendván

Színházba járó fiataalként keresem az élvezetet és az értéket a látott darabokban, de gondolom, nem csak én vagyok ezzel így. Véletlenek sorozatának köszönhetően április 3-án a Makovecz-deszkára került a Pécsi Nemzeti Színház egyik darabja, mely ugyan az utolsó volt az évadban, de az előző előadások átlagos színvonalát jócskán fölülmúlta.

A terembe lépve a színpadon egy üres, steril szobát, ill. termet láttunk. A nézőtér felé néző falon egy képernyő-sáv vonult végig, a tér közepén egy asztal és négy szék. A színtérre elsőként egy piros inget viselő férfi lépett be, majd csatlakozott hozzá még három szereplő, két férfi és egy nő. Mint kiderült, mind egy bizonyos állásinterjúra jelentkeztek be, ugyanarra a posztra. Tudni kell, hogy ez a bizonyos poszt nagyon jól fizetett és fontos pozíció egy Dekia nevezetű vállalatnál. A falon elhelyezett képernyőből áradó hang folytatta az alanyokkal az interjút, és az szabta meg a játékszabályokat is. Hallhattuk: a résztvevők feladatok elé lesznek állítva. Ha valamilyen feladatot az egyén nem hajlandó teljesíteni, az ajtó nyitva áll – de miután kilépett, már nincs visszaút.

A vállalat vezetői a négy jelentkezőt, név szerint Ferrant, Enricet, Mercét és Carlest ellenőrizni akarták, mennyire képesek csapatban dolgozni, hogy reagálnak szélsőséges szituációkban, és miképp viszonyulnak munkatársaikhoz. A piros inges férfi arrogánsan reagált minden kihíváskor, a kék inges nyugodtan és megfontoltan, a nő, aki fekete-fehér öltözékben jelent meg, „langyos víz” volt, hisz nemigen volt határozott véleménye, a szürke ingben szereplő karakter pedig nem a támadó, hanem a támadott volt (például: szavazás alapján őt zárták volna ki a csapatból). Az öltözékek színével csak azt szerettem volna hangsúlyozni, hogy a rendező, Horgas Ádám szépen játszadozott a szimbólumokkal és a színek jelentésével. Na de térjünk vissza a történethez!

A kihívások egyre szokatlanabbak és durvábbak lettek, a hang személyes jellegű kérdéseket és gyerekkori problémákat vetett föl. Volt, aki jól vette az akadályokat, de volt, aki már nem bírta a nyomást. Képzelnék el, mi hogy reagálnánk?! Magamról tudom, hogy a személyeskedés ellenzője vagyok, hisz testközelből találkozhattam vele és láttam, milyen fájdalmas és igazságtalan. A profi munkában személyeskedésnek nincs

helye – ha valaki jól végzi munkáját, mindegy, milyen nemű, milyen neműnek vallja magát, mi a vezetékneve, honnét származik, milyen a családi háttere. Természetes, hogy a magánélet kihat a munka minőségére, hisz érző lények vagyunk, nem robotok. De ez még nem jogosít föl senkit sem arra, hogy meggátolja sikerében és munkájában azt az egyént, aki pl. egy válás után próbálja összeszedni magát, ill. szeretné újrakezdeni életét.

A folytatásban olyan témák határait feszegették, mint például a nemi azonosság vagy a prioritások (Mi fontosabb, egy állásinterjú vagy a család?), összességében pedig utaltak a fogyasztói társadalmunk „gyönyöreire”. Ám ekkor jött az a csavar, amire nem számítottam. Miután majd mindenki kiszállt a „játékból”, és csak a piros ingű férfi maradt a teremben, az ajtók becsukódtak, a fények kialudtak, és a képernyők elsötétültek. Pár perc elmúltával, amikor a férfi már teljes pánikhelyzetben dühöngött, visszatért a három másik alany, és fölfedték azonosságukat: ők a vállalat dolgozói, pszichológusok, akik azért felelősek, hogy egy komoly és megfelelő munkatársat találjanak a vállalat számára. A férfit mindvégig tesztelték, testközelből akartak megbizonyosodni arról, hogy tényleg méltó-e a posztra. Kikutatták élete meghatározó eseményeit (testvére transzszexuális, felesége elhagyta, szüleivel rossz kapcsolatban áll), és mindezt fegyverként fölhasználták ellene. Kigondoltak egy világot, amely az ő életét tükrözi, és így próbáltak hatni a lelkiállapotára, keresvén azt a pontot, amelyen összeomolna. De mivel ő védekezésből sértegette és provokálta a három másik „jelentkezőt”, úgy vélték, nem érdemli meg a pozíciót.

Fotó: Komlós Attila

A darab nemcsak furfangossága és története miatt tetszett, hanem a színészek kiváló munkája miatt is. Velem, „buta nézővel” elhitettek mindent. Azt, hogy ez itt és most történik, azt, hogy ez tényleg így volt. Nem beszéltek a levegőbe, és a színpadon nem ócska lármázást produkáltak, hanem élvezhető, tanulságos esetet mutattak be. Bírálták ezt a bizonyos Grönholm – módszert, ami azt az elvet vallja, hogy egy vállalat vezetőjének mindenféle emóciót félrerakva kell dolgoznia, és az előadás észlelteti, mennyire nem megfelelő ez a módszer.

Fotó: Komlós Attila

Manapság egy olyan világban élünk, ahol bármit megtudhatnak rólunk, és munkakereséskor egy apró információ a facebook oldalunk legalján meggátolhatja sikerünket. Ezért vélem úgy, hogy vigyáznunk kell minden megírt és kimondott szavunkra, hisz az bármikor fölhasználható ellenünk.

Végi Noémi, II. a

Egy délután. Szuper.

Mint minden éven, idén is megszervezték a Petőfi Sándor tanulmányi versenyt, amelyre huszonkét diák jelentkezett. Idén Tasnádi István *East Balkán* c. drámáját és Erlend Loe *Naiv. Szuper.* c. regényét olvastuk. Mindkét mű a mai tizen- és huszonévesek világába lépteti az olvasót. A verseny két fordulóját már magunk mögött tudhatjuk, ugyanúgy, mint a díjkiosztót, amelyre 2017. 4. 24-én került sor. A szokásos rendhagyó kiosztó helyett ellátogattunk a zalaegerszegi Hevesi Sándor színházba, ahol a *Peter* című osztálytermi színházi nevelési előadást tekintettük meg Mihály Péter és Madák Zsuzsanna előadásában. A darabban felismerhettük a versenyre olvasott regény elemeit, valamint mi magunk is közreműködhattunk. Az előadás öt jelenetből állt, amelyek közt kis szüneteket tartottak. Itt léptünk be a darabba mi, nézők, azaz diákok. Egy-egy jelenet befejezetlenül maradt, azt nekünk kellett továbbgondolnunk, eljátszanunk, néhány esetben találgattunk, vajon mi is lehet a folytatás. Tény, hogy a színpadon nem volt sok kellék, de azokat kipróbálhattuk, aminek nagyon örültünk, hiszen mindennap nem találkozhat az ember örökmozgó homokkal és a sokunknak ismeretlen dühöngővel. Az előadás után Pisnjak Mária, a versenybizottság elnöke kiosztotta az elismeréseket, majd ezt követően a késő délutáni napsütésben hazaindultunk. Kiváló élmény és egyben lehetőség is volt ez számunkra, ugyanis fejleszthettük személyiségünket, megvizsgálhattuk magatartásunkat, valamit átgondolhattuk, mi is az élet értelme.

A versenyen egy arany és két ezüst elismerés lelt gazdára. Az alábbi két fogalmazás egy-egy helyezett diák műve, amelyet az országos versenyen írtak, megfogalmazva saját meglátásaikat a mai fiatalság problémáiról. Hasonló vizekben evezünk mindannyian. Olvasd el a fogalmazást, talán magadra találsz a sorokban...

Horvat Lara, III. a

Naiv. East.

AVAGY SZE(/Ö)SSZENET KÉT MŰRŐL...

Ahány ember, annyi életforma, világnézet, cél és ábránd, amelyek (bár mind külön szálon futnak) ugyanoda szeretnének kilyukadni: a túlélés útjára. Elvégre a túlélés az, ami ösztökél bennünket, a jobb utáni vágy, így az ehhez szükséges remény és lehetőségek határozzák meg pillanatnyi állapotunkat.

Valószínűleg nem létezik egyértelmű válasz arra, hogyan boldoguljunk az életben. Folyamatosan csiszolódunk, akár a gyémánt, mígnem lassacskán pedzeni kezd, hogy mi az, amit célszerű csinálni, és mi az, amit nem. Ez persze teljes egészében személyfüggő.

Íme egy lista azokról a dolgokról, amik az én túlélésemet szolgálják:

- napi toma
- a regények összes szavának tisztázása
- filmnézés
- tisztálkodás
- méz
- éjjel zokni a lábamon
- időnként az az érzés, hogy kissé „bad boy” vagyok
- könnyhullatás kb. kéthavonta egyszer

Hallatlanul szegénynek tartom azt, aki céltalanul tengődik a rendezetlenség tengerén, és nem tudatosul benne, hogy voltaképpen ő az, akinek az élete szabályait meg kell írnia. Manapság szinte nem is találkozunk teljes mértékben öndeterminált egyeddel, hát még pándeterminálttal, aki a saját helyzetén felül a teljes makroszférájával tud harmóniában élni úgy, hogy közben

megőrzi azonosságát, („avantgárd gyökereit”, az én esetemben). Tasnádi mérnöki precizitással térképezi fel korunk fiataljainak szellemiségét, amely az (auto)destruktív időpocsékoláson nyugszik, amit a „kikapcsolódás” álnévvel szoktak leginkább emlegetni. A boldogság az az állapot, amikor valahogy minden egybevág, és tudhatunk magunk fölött egy kapaszkodórudat, amit bármikor megragadhatunk, ha netán túl mélyre gabalyodtunk az „élet erdejében”. Akkor vagyunk igazán boldogok és szabadok, amikor kedvünkre váltogathatjuk és tarthatjuk kordában az érzelmeinket, s ezek semmiképp sem égő gócok valahol a tudatalattinkban, és nem akadályozzák meg az észszerű gondolatmenetünket. Mármost ezt a narkotikumok ellehetetlenítik. A fiatalok fokról fokra veszítik el a talajt a lábuk alól, míg végül teljesen elhatalmasodik rajtuk a félelem, a szorongás, ami gyakran tragikus végkifejletbe torkollik. A szabadság kizárólag a döntés szabadságát jelenti, semmiképp sem a fejvesztett korhelykedést, mely során szintetikusan létrehozott illúziókba szökünk, amelyek megszakítják a realitással való kapcsolatunkat. Egyre gyakoribb (szánalommal bökve magamra is), hogy a fiatalok a megfelelési kényszer pallosa alatt különféle hasztalan időtöltést, szokást vesznek fel. Egyesek diszkóznak, drogoznak, lézengnek, míg mások tohonyán hevernek a díványon, és csipszhabzsolás közben elszelel felettük az élet.

Amióta felhagytam a következő tevékenységekkel, életem jobbra fordult:

- hibáztatás
- túlzott bulizás
- aberráló, (ezo)-pszicho maszlag olvasása
- mások meglátásainak átvétele
- seggnyalás

Erlend Loe hőséne az összes lehetősége ott hevert az orra előtt, épp csak egy kis hátszél, egy véletlenszerű sugallat szükségeltetett, és máris maga mögött hagyta a gyötrelmeit, az indokolatlan mélabúban való ringatózást. Ez legtöbbünk esetében lehetséges volna, ha teret adnánk a gyönyörű lehetőségeknek, és belevetnénk magunkat a kecsegtető ismeretlenbe. Elvégre az igazán nagyszerű dolgok a komfortzóna vonzerejét elhagyva kezdenek történni.

Létünk legcsodálatosabb ténye, amelyről gyakran megfeledkezünk, az, hogy nincsenek valódi törvények, csupán amolyan törvényszerűségek, amiket javaslatos követni, amennyiben egy minőséges és őszinte, erkölcsi mardosástól mentes életet szeretnénk élni. Ezeket a legtöbb közhely magába foglalja (pl.: ne tégy másnak olyat, amit...)

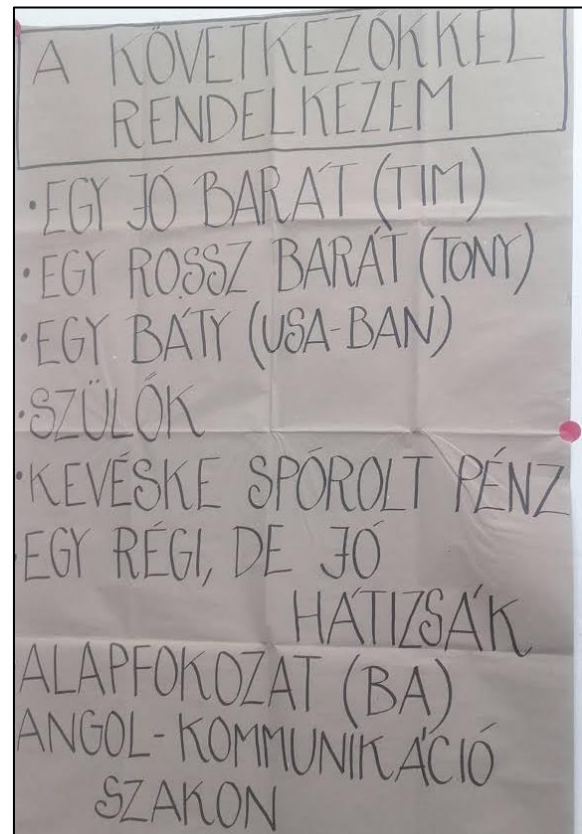
Tasnádi és Loe hősei a tér- és időbeli távolállás ellenére is a legtöbbünk alapkérdéseire keresik a választ. A megtisztulás lehetősége utóbbi főhősenek adatik meg, aki a mámor és az öntudatlanság helyett inkább kinéz a fejéből, és olyannak látja a dolgokat, amilyenek. Valószínűleg ez az egyetlen járható út mindnyájunk számára.

Pál Péter, IV. a

FIATALSÁG BOLONDSÁG, FIATALSÁG BOLDOGSÁG...

A könyvek világa egy olyan hely, ahol mindent szabad, és semmi sem lehetetlen. Ide szökhetsz az ember, amikor a való világban elveszítettnek, gyengének érzi magát. De mi van akkor, ha a könyvekben szereplő világ pont olyan, mint a valóság?

A Naiv.Szuper. és az East Balkán című művek olvasása során nem egy kitalált fantáziavilágba, hanem egy második valóságba csöppentem. Mindkét műben a fiatal generáció problémái, pontosabban mindennapi élete van megelevenítve. Könnyedén azonosulni lehet a szereplőkkel, vagy esetleg sajnálatot, szánalmat érezni irántuk. Próbálnak élni, keresik a helyüket, több-kevesebb sikerrel. Az East Balkánban szereplő fiatalok az alkohol és a drogok segítségével próbálják elérni a boldogságot. Amint elmúlik a hatás, visszaesnek a kemény talajra, ahol egyedül vannak, szeretet és

gondoskodás nélkül. Egy fiatal sem fogja bevallani, de valójában ez az egyetlen dolog, amire vágnak. Szeretetre. Nem kérnek sokat, de mégsem kapják meg, hiszen a szülők sem jobbak ebben. Élő példa Timi anyukája, aki mindent megtenne azért, hogy egy éjszakát átbulizhasson a lányával, újra szeretve érezhesse magát, mint annó, amikor még ő maga volt fiatal. Loe művének főszereplője is a boldogság keresésére indul. Ő nem a drogok és alkohol csalfa világába, hanem a semmittevés, melankólia elhagyatott szigetére menekül. Olyan dolgokkal van elfoglalva, mint pl. az idő, amely a világ mozgatóeleme, talán, de nem fontos. Tény, hogy mindenki időfüggő, a verseny sem egy örökkévalóságig tart, de attól még akkor is menni fog tovább, ha nem foglalkozunk vele. A fiú abszurd dolgokban kereste a boldogságot, négy fal közé zárva. Egy lépést sem tett a boldog élet, a változás felé.

Mi is az a boldogság? Minden. Semmi. Valami... Mindenki másban leli az örömét. Van, aki a fociban, más a balettben, netán a pillangókban. Mindegy, mi az, ami örömet szerez. A lényeg, hogy ne legyen káros se rád, se a környezetedre. A mai fiatalok erre nem igen gondolnak. Számukra a buli, a pia, a szeretkezés és az ezt követő »fellegek« nyújtják az örömet. De arról senki sem szól egy szót sem, mi ennek a következménye. Másnaposság, a szervezet gyöngülése, fejfájás és még sok egyéb. Hiába érzik magukat isteneknek, ha utána a pokol bugyraihoz közeli érzések kerülgetik őket. De nem minden fiatal tartozik a „betépett generáció” közé. Mindig vannak kivételek. És ez így is van rendjén. Így tartjuk fenn az egyensúlyt. Hiszen a mondás is úgy tartja: „Fiatalság, bolondság...”.

Az élet tele van szép, egyedi és csodálatos dolgokkal. Vannak dolgok, amik tökéletesen érthetőek, de akad olyan is, aminek semmi értelme. Amit talán nem is kell megértenünk. Csak haladni kell a korral, sosem megállni. Fel kell figyelni az élet apró örömeire, az apró csodákra. Meg kell állni egy pillanatra ebben a rohanó világban. Venni egy mély lélegzetet, megcsodálni a nyíló virágokat. Lenyugodni. Élni kell. Lenni, tenni, élvezni. Nincsenek írott törvények, csak íratlan szabályok. Olyan dolgokat kell csinálni, amiben megeljük a boldogságot, mindaddig, amíg másokat is szem előtt tartunk.

Tizenhét éves fejjel, amelyben nagy a kavalkád, rájöttem, hogy mindenben csak a jót kell keresni. Emberben, történetben, életben. Be kell tudni osztani az időt, és időt szentelni mindarra, ami boldogít. Számomra ez a család, a barátnőm és egy különleges személy, aki mindig mögöttem áll és buzdít. Ő világított rá arra is, mennyivel egyszerűbb, ha az élet habos és napos oldalát élvezzük, tudomást véve arról, hogy nem minden cukormáz és pompa.

Sosem voltam a listakészítők egyike, nem szeretek listázni. De ha most megkérdezik, mit írnék rá, azt hiszem, ez szerepelne rajta:

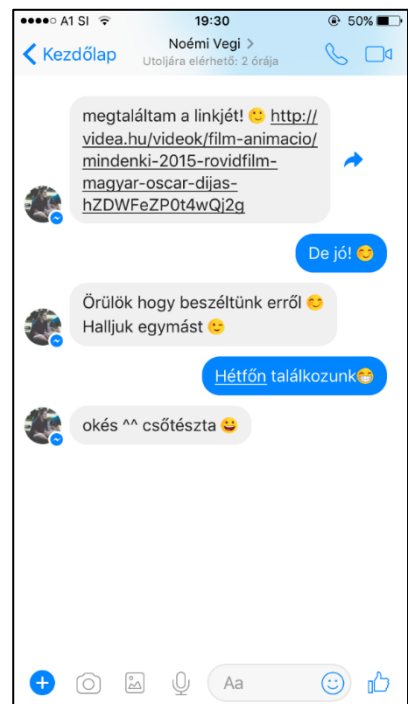
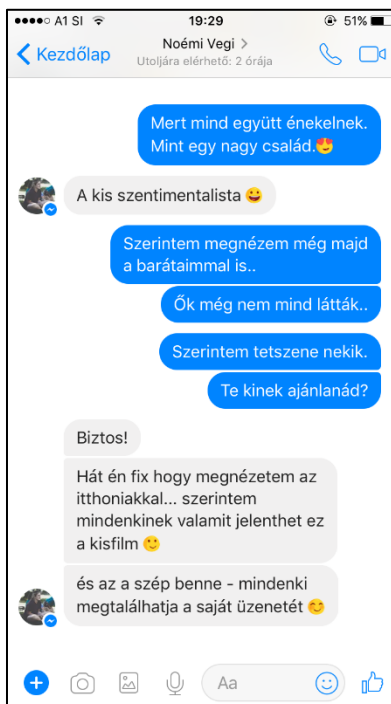
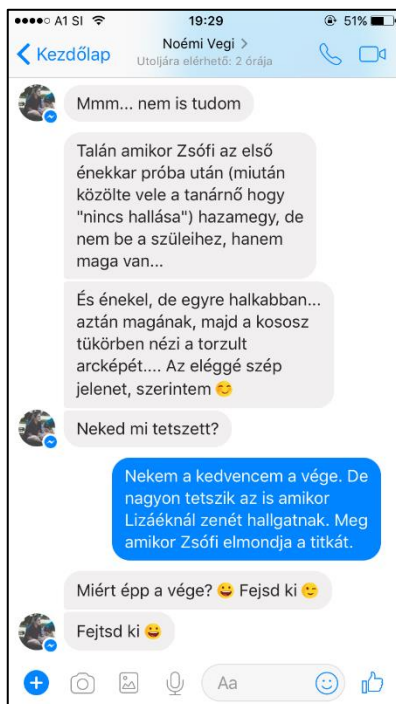
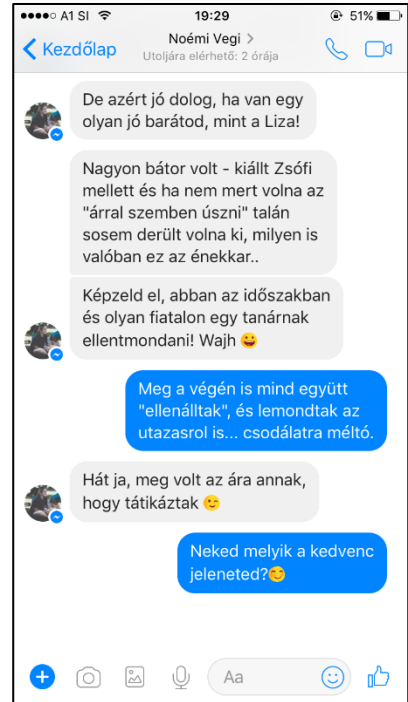
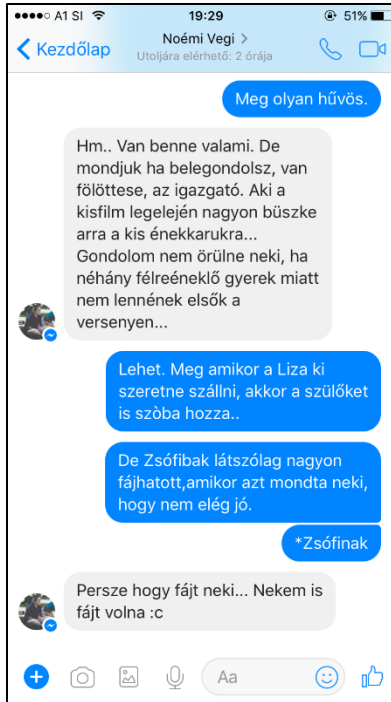
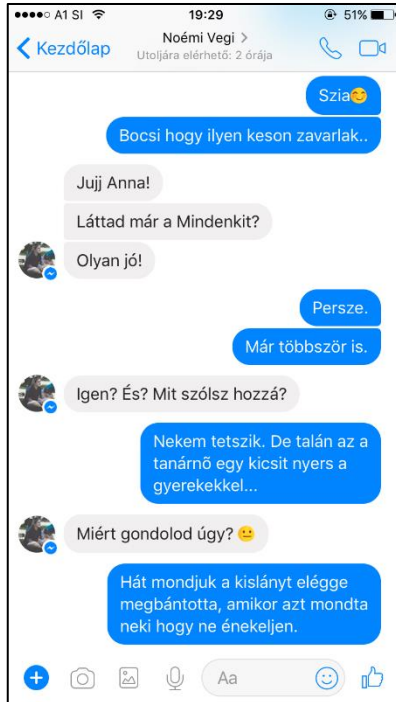
- élj
- szeress
- élvezd
- merj.

Az élet sosem lesz gyerekjáték, mindig lesz valami, ami elveszi a kedvünket, ami szomorít vagy bosszant. De ez az élet rendje. Ez maga az élet, amelyből csak egyet kapunk. Használjuk ki, mindenáron!

Horvat Lara, III. a

Mindenki (!)

Toplak Anna, Végi Noémi

A Padlásról – és egyéb fontos kérdésekről

Miről is szól a PADLÁS, e félig mese, félig musical? Egy belvárosi bérház padlására négy szellem érkezik. A Révészt keresik, aki elvezeti őket az örök nyugalom bolygójára, ahol mindenkire a boldogság vár. Ezen a padláson él és alkot a jószívű Rádiós, megfordul itt sokszor a belé szerelmes Süni, a házban lakó kedves Mamóka, beköltöztek ide már a macskák, de gyakran jár itt a gonosz házmeister, Témüller is. A musicalben iskolánk diákjai is szerepelnek: Pál Péter, Rádiós avagy Rádi szerepében, Gal Tim avagy Robinson, valamint Vegi Noémi és Kocon Kaja mint macskák. Hármukkal, Noémivel, Petivel és Timmel a színjátszásról, a musicalről és tapasztalataikról beszélgettünk.

Miért szereted a színházat, a szereplést? Mi az, ami megfog benne?

Peti: A színház egyfajta menekülés az egyhangú hétköznapiakból egy varázslatos világba, ahol a dolgok hol teljesen fejtetőre állnak, hol pedig sokkal komolyabbá, mint bármely életbeli szituáció. Egészen különös élmény, amikor egy-egy előadáskor (akár nézem, akár játszom), egy szó vagy gesztus hatására mintha egy pillanatra megállna az idő, és elfeledem azt, hogy egyáltalán létezik kívülvilág. Ezekért a mozzanatokért érdemes foglalkozni bármilyen művészettel.

Noémi: A színház a szívemhez nőtt, hisz görbe tükröt mutat azoknak, akik azt megengedik. Új világba repíti a nézőt, és minden darabbal megtanítja valamire. A színpadon pedig már kiskorom óta jól érzem magam – szeretek közösségek része lenni, magamat új kihívások elé állítani. Ezt megtaláltam a színházban, szereplésben.

Tim: Kiskorom óta imádom a színházat. Igaz, nem gondoltam, hogy színészkedjek is, de pár évvel ezelőtt ez mégis bekövetkezett. Leírhatatlan öröm számomra szórakoztatni a közönséget, elfeledtetni velük a mindennapi gondjaikat, problémáikat.

Miért tartod fontosnak, hogy a fiatalok is közreműködjenek a színjátszó csoportban? Mivel gyarapodhat a tudásod a színház által?

Peti: A színház elsősorban megtanít arra, hogyan tudj igazán a jelenben lenni, fejlesztí az »osztott figyelmet« és a kreatív gondolkodást. Bizonyos darabok üzenete aktuális lehet a jelenlegi helyzetünkben, állapotunkban, választ, vagy akár megoldást is kínál. A fiatalokat (tapasztalatból mondom) akár hetek alatt a rend és az elkötelezettség útjára téríti, így azok az élet többi területén is felelősségteljesen és nagy lendülettel tudnak helyt állni. A társulaton belüli kapcsolatok pedig érdekes barátságokká nőnek ki magukat.

Noémi: Úgy gondolom, a színházban fejlődik a fiatalok empátiája és érzelmi intelligenciája. Hasonló, mint egy film, aminek a szereplőjével együttérez az ember, csak hogy a színházban ott, abban a pillanatban történik minden (akkor is, ha pl. a 80-as években íródott a darab). Így gondolkodó emberré fejlődhetnek azok, akik nem vonulnak a csordával, hanem a saját fejükkal gondolkodnak, kreatívak és talpraesettek.

Tim: Nagyon fontos lenne, hogy minél több fiatal közreműködjön, hiszen évről évre kisebb az érdeklődés a színház iránt.

Hogyan tudod hasznosítani a színházi tapasztalataidat a mindennapokban?

Peti: A legutóbbi próbafolyamat után egyszer csak azon vettem magam észre, hogy más lett a mozgásom. Sokkal bátrabb gesztusokat használok, felfokozott érdeklődéssel figyelem a beszélgetőtársamat és nem félek attól, hogy esetleg badarságot mondanék. Ezt mások is észrevették rajtam, így az emberekkel közvetlenebbül, őszintébben tudok kommunikálni. A színház ráadásul kimeríthetetlen beszélgetési téma.

Noémi: Amióta "színházas" lettem (még diáxínpados az általános iskolában) könnyebben ismerkedem, ill. nyitok az emberek felé. A csoportérzetem (ha van ilyen) is nőtt – a közös ügyek megmozgatnak, és mindenbe, amit teszek, apait-anyait beleadok.

Tim: A színházban nincsenek határok, és a színpadon különböző szituációkat dolgozunk fel. Az életben is hasonló vagy pont éppen azok a szituációk történhetnek meg. Szerintem épp ezért könnyebben feltalálhatjuk magunkat a valós helyzetekben.

Mitől érzed különlegesnek a szereped, illetve a darabot? Mi volt számodra a legkülönlegesebb érzés, esemény a próbák, fellépések során?

Peti: Rádiós szerepe a Padlásban már régóta szerepálmom volt. Tőviről hegyire végignéztem az összes internetes felvételt, és arról ábrándoztam, hogy de jó lenne... Váratlanul felgyorsultak az események. Az Egy&Más Vándorszínház vezetője közölte velem, hogy idén ezt a musicalt tűzték napirendre, és én játszom benne a *Fényév távolságot* éneklő főhőst, aki néhány meselénynek segít megtalálni a boldogság, az „örökre szépek” bolygóját. Örömben szinte kiugrottam a bőrömből. Hamarosan szembesültem a ténnyel, hogy hosszú és göröngyös próbák állnak előttem, hiszen csekély előtudással kellett megformálnom egy komplex karaktert. A darab már szinte összeállt, amikor öt nappal a bemutató előtt váratlanul berekedtem, és már szinte be akartam dobni a törülközőt. Ekkor ittam meg a legtöbb zsályás teát életemben, és két nagy csupor mézet is elfogyasztottam. Végül csodával határos módon teljesen helyreállt a hangom. Van néhány dal, ami minden egyes alkalommal szívbe markol, ám ezt nem csak nekünk, hanem a közönségnek is meg kell tapasztalnia.

Noémi: A szerepem élvezem – nem mindenki mondhatja el magáról, hogy "másodállásban" cica. Na de a darab! Annak ellére, hogy félig mese, komoly témákat dolgoz föl, mint például a maradni-menni kérdés, ami nálunk, Muravidéken szerintem fontos ügy. Szól a szeretetről és a befogadásról, és még sok szépet rejteget magában. Ezért is élvezet újra és újra "megnézni". Minden előadás során fölfedezhetek valami újat, esetleg találhatok valami szöviccet, amit addig nem vettem észre (Rádiós "szellemi" szabadfoglalkozású). A próbák pedig úgyszintén jó hangulatban teltek, hisz mind egy közös célért dolgoztunk: hogy eljuttassuk ezt a csodás történetet a nézők elé.

Tim: A darabban szerintem én vagyok az információforrás. Akármilyen kérdés merül fel, hozzám fordul Rádi. Az elején nem fogtam fel, hiszen csak az volt a célom, hogy egyszer az Egy&Más tagja legyek. Talán a premier napján jöttem rá igazán, hogy mi történik. Minden próbán keményen dolgoztunk. Szerintem ez tükröződik az előadásban is. A darab azonos, de minden

előadás más. Leírhatatlan az, ahogy felemelheti a darab közben az embert egy tapsvihar. Sokszor mi is motiváljuk egymást. Mindez egy jó csapat nélkül nem jöhet létre. Élezem minden percét.

A mindennapokban hogyan próbálsz megteremteni a saját »padlásod«?

Peti: Szerintem öntudatlanul is mindnyájan egy saját „padlason” élünk, ahol megvannak a magunk Mamókái, Robinsonjai és a váratlan helyzetek, váratlan vendégekkel. A padlás nemcsak egy hely, a padlás egy érzés, hogy létezik csoda, amiért nem kell bejárni hetedhét országot, mert gyakran ott van az orrunk előtt, és a remény, hogy egyszer majd eljutunk oda, ahol a dolgok szebbek, jobbak, tisztán láthatóak.

Noémi: Úgy gondolom, a padlást nem kell megteremtenem, hisz mindenki életében vannak T. Müllerek, Mamókák, Sünik és Révészék. Csak azon kell dolgozni, hogy ne hagyjuk a "rosszat" győzedelmeskedni. Ezért pedig szóval és tettel kell harcolni. Akkor is, ha mások kinevetnek és nem adnak neked igazat. Mert mindig lesz valaki, aki megérti a harcod.

Tim: Szerintem mindenkinek megvan a saját padlója. Csak az a kérdés, hogy ki benne a Témüller vagy épp a jószívű Mamóka. Akármilyen is a padlásunk, az biztos, hogy végül mindig a jó győz.

A képek forrása:

www.facebook.com/EgyMasVandorszhaz

Toplak Anna, I. a

Azon az éjszakán a csillagokból nem láttam sokat

Sok minden történt már az eddigi életemben, ezért nem igazán hiszek a csodákban. Nem hiszek a szerelemben, se a jóslásban vagy az ígéretekben.

Egy nap elmentem motorozni, hogy kiszellőztessem a fejem a sok családi baj miatt.

Az anyukám otthon van, és vigyázza a kistestvérkémet. Az apukám meg alkoholista. Számtalan éjszaka részegen jött haza, és minden nap ordítanak anyámmal. Már egy ideje azon gondolkozunk az édesanyámmal, hogy elköltözzünk a városba, és itt hagyjuk ezt a szívtelen embert. Mi egy kis faluban élünk. Mindig, amikor csomagolni kezdünk, apu megígéri az anyukámnak, hogy abbahagyja az ivást és megváltozik, de én jól tudom, hogy ez nem fog megtörténni.

Mindig, amikor felülök a motoromra, szabadnak érzem magam, és senki vagy semmi nem bír megállítani.

Útközben eleredt az eső, és sötétedni kezdett. Az egyik kanyarban megálltam, valami füstölt, odamentem. Láttam, hogy valaki balesetett szenvedett. Az autóban bent volt egy idősebb férfi. Odarohantam és kiségittem az égő autóból. Felhívtam a mentőket, közben a férfi halkan mondogatta, hogy doboz, és az autóra mutatott. Kiértek a mentők, addigra megtaláltam az első ülésen a dobozt, tele fényképekkel és régi levelekkel.

A mentők után mentem a motorommal. Egész este ott voltam a kórházban, amikor másnap felkelt az ember, bementem hozzá a szobájába, és átadtam neki a dobozt. Olyan boldog volt, amikor meglátta a képeket.

Bemutakoztunk egymásnak, majd beszélgettünk. Késő volt már, ezért haza kellett mennem. Nem örültem, inkább ott maradtam volna a kórházban.

Hazatértemkor mi más fogadott volna, mint az ordítás és a veszekedés. Bementem a kistestvérkémhez, hogy megnyugtassam és elaltassam. Reggel eldöntöttem, hogy visszamegyek a kórházba és megkérdezem a bácsit a képekről. Egész este ezen gondolkodtam. Amint meglátott, nagyon boldog lett, mert nem volt neki senki, aki meglátogatta volna. Megkérdeztem tőle, hogy mi ezeknek a képeknek a története, és miért olyan fontosak neki, miért akarta őket megmenteni az égő autóból. Mesélt a szerelemről első látásra, látta, hogy én ebbe nem hiszek, de mondta tovább. Egy bálban, a terem másik oldalán meglátott egy lányt, nagyon szép volt és kedvesnek is tűnt. Rögtön érezte, hogy valami lesz köztük. Odament hozzá az éjszaka közepén, és azt mondta neki: „Ezen az éjszakán az égen nem láttam sokat a csillagokból, hiszen mindegyik a te szemedben ragyogott.” Amikor ezt mondta, megrázott a hideg. Elmesélte az egész életét, elmondott mindent, azt, hogyan éltek a feleségével, azzal a nővel, akit megszólított a bálban.

Az egész hetet vele töltöttem a kórházban. Nagyon sok tanulságos dolgot mondott, és nagyon sok mindenről gondolkodtam, amikor hazatértem. Eldöntöttem, hogy elmegyek hazulról, és élem az életemet. Megtanultam, hogy az élet rövid és minden pillanatot ki kell használni. Hálás vagyok a sorsnak, hogy találkoztam ezzel az emberrel, és kinyitotta a szememet.

Rájöttem, hogy az egész élet még előttem van, és tudtam, hogy nem fogom otthon elpazarolni azzal, hogy hallgatom a szüleim veszekedését.

A csillagokban meg van írva, hogy mi hogyan történjen, de én nem engedem meg, hogy így legyen. Én írom meg a saját történetemet.

Féher Laura, 1. c

Élvezd az életet, és használd ki a napot!

Sok ember nem tudja élvezni az életet. Bezárkóznak a szobába és sírnak, hogy milyen igazságtalan velük az élet. A világ nem egy Paradicsom, ha jó is az ember, mindig lesz olyan, hogy valami a földre taszítja. De neki nem szabad feladnia, bírni kell a pofonokat és talpon kell maradnia. Nem másokra kell mutogatni, mondani, hogy az a

másik az oka, mert ez gyáva dolog. Felelősséget kell éreznünk magunk iránt!

Sokan nem tudnak túllépni a múltjukon, távolságtartóak, mert félnek, hogy valaki újra megbántja őket, félnek, hogy újra csalódnak. De nem a múlttal kell foglalkozni, mert az már megtörtént. El kell felejtetni, és csakis a jelenre kell összpontosítani! Szokták is

Vir: <http://www.italiachecambia.org/2015/04/benestante/>

mondani: „a múlt történelem, a holnap még rejtelem, de a ma adomány. Becsüld a jelent, mert jót jelent.”

Elmondok egy példát a saját életemből. Egy évvel ezelőtt meghalt a nagypapám, akit nagyon szerettem. Bennem egy világ dűlt össze. Magamba zárkoztam, senkivel sem akartam beszélni. Nem ízlett az étel, nem érdekelt, süt-e a nap, semmi sem érdekelt. És aztán egy nap eldöntöttem, hogy ez így nem mehet tovább. Ő nem azért halt meg, hogy utána én is meghaljak, ő nem ezt akarná. És összeszedtem magamat. Attól a perctől fogva éreztem az életet.

Pozitívan próbálok nézni minden dologra, ami körülöttem történik. Minden nap úgy élek, mintha ez lenne az utolsó. Ki kell próbálni minél több dolgot, amire később az életben már nem lesz lehetőségünk.

Nem kell szomorkodni, a jó dolgok maguktól jönnek, semmit sem kell erőltetni. Nem kell kis dolgok miatt mérgeledni, pl. nem szeret, nem ír a tollad, dugó van, egyest kaptál. Sok embernek nincs keze, se lába, kerekesebben vannak és mégis élvezik az életet. Akkor mi, akiknek az égvilágon semmi bajunk sincs, miért nem tudjuk élvezni az életet?

Tűzz ki magadnak életcélokot, hozz döntéseket! Ha valamibe belekezel, ne add fel! Ha másnak sikerült, neked miért ne sikerülne? Csak akarni kell!

Mikor reggel felkelsz, ne morogj: jaj, megint ez az iskola, hanem öltözz fel és indulj magabiztosan az iskolába! Tedd más napját is szebbé egy mosollyal vagy bármi mással!

Próbáld ki új dolgokat, amiket még nem tettél meg soha!

Amikor még kicsi voltam, volt egy négykerekű motorom, nagyon szerettem, de sajnos egyszer leestem róla. Akkor nagyon megijedtem, de le kellett győződnöm a félelmem, hisz imádom a motorokat, ezért az egyik barátom megengedte, hogy menjek egy kört a motorkerékpárjával. És legyőztem a félelmem.

Adok néhány jótanácsot: Addig élvezd az életet, amíg fiatal vagy! Minél több olyan dolgot próbáld ki, ami boldoggá tesz! És ami a legfontosabb, élvezd mindennapjaidat és használd ki a napot, mert soha sem tudhatod, melyik nap lesz az utolsó.

Varga Emilia, 1. c

Vir: <https://tatianadiakoff.com/eco-therapy-and-expressive-arts/>

Poezija

JE VREDNO?

V levi roki žiletke,
desna roka sproščena.
Čakaš trenutek, ko se lahko urežeš?
Najprej se vprašaj, ali sploh vredno.

Na življenju si z razlogom,
ti pa se uničuješ?
Nisi tu, da trpiš,
tu si, da uživaš.

Odloži vse, kar imaš.
Nasmej se samemu sebi in
povej svoje ime na glas.
Močen si, verjemi mi!

Nihče ni popoln.
Vsi smo drugačni, kar je odlično.
Pusti vse slabo za sabo,
saj v življenju zmagaš le, če znaš stopiti
naprej.

Alison Zver, 2. a

(Ustvarjeno za literarni natečaj: Korenine moje
bolečine; osveščanje o samopoškodovanju,
mentorica: mag. Gabriela Zver)

HAIKU

Twilight? No thank you.
Reality amazes.
Express your true self!

Zala Puklavec in Aurelija Žeks, 2. a

OB POLNOČI MI TEČE KRI

Samota, tema, jaz.
Kričim v sobi na ves glas.
Polnoč je.
Ubijajo te temačne misli.

Zrem v roko svojo roko.
Zakaj se mi to dogaja?
Bolečine po celem telesu,
solze mi tečejo po obrazu.

Kri kaplja kot voda iz pipe,
rdeča kot vrtnica, ki poleti dehti.
Bi Dante pravil, da spadam v Pekel?
Ampak v meni že živi pekel?!

Življenje ni lahko.
Je sploh vredno trpeti?
Pravijo mi, da ne,
ampak zame je to edina rešitev je.

Alison Zver, 2. a

(Ustvarjeno za literarni natečaj: Korenine moje
bolečine; osveščanje o samopoškodovanju,
mentorica: mag. Gabriela Zver)

POMENIŠ MI VSE

In spet smo pri tem,
da ti pismo pišem.
Solze so se mi ulile,
izjemoma le zate,
jočem se noč in dan,
saj rada te imam.

Upala sem, da sem tudi jaz
kdaj v tvojih mislih,
in sanjala sem naju,
kako z roko v roki sediva
poleg Ledave na klopi.

Rada te imam
in ne vem, kako naj se ti približam,
poljub in dotik tvoj zdaj
hudo pogrešam.
Prosim, reci mi,
da sem jaz tista,
ki srcu ne da mira.

Pomeniš mi vse na svetu,
glej tisto zvezdico na nebu.
Si moj biser na dnu srca,
rada bi bila tvoja, edina.

Tina M.
16. 10. 2016

VISOKA PESEM

Kako lep si moj dragi, kako lep!
Tvoje oči so kakor žareče zvezde, ki nam
ponoči z neba žarijo.
Tvoji lasje so kakor trava, ki v vetru plešejo
na travniku.
Tvoji zobje so kakor beli kamni, ki se ponoči
bleščijo.
Tvoja usta so kakor školjke, ki tiho na dnu
morja šepetajo.
Tvoj vrat je kot dva stebra, ki me branita.
Kako si lep moj dragi, kako lep!

Alanis Ranfl, 1. c

JUST BECAUSE...

Just because I am a teenager,
I am not doing drugs,
I am not getting drunk every weekend,
I am not rebellious,
I am a useful part of society.

Just because I am a girl,
I am not weak,
I am not naïve,
I don't have female friends only,
I am strong.

Just because I am religious,
I am not praying all the time,
I am not homophobic,
I'm not judging,
I am a human too.

Just because I am from Lendava,
I am not Hungarian,
I am not stupid,
I am not a peasant,
I am proud to be a local member.

Just because I am 16,
I am not lazy,
I am not stubborn,
I am not irresponsible,
I am intelligent.

Just because I am an only child,
I am not selfish,
I am not irresponsible,
I don't take advantage of my parents,
I am generous.

Just because I am skinny,
I don't starve myself,
I am not on a diet,
I am not sick,
I am a sports person.

Just because I am a grammar school
student,
I don't study all the time,

I am not a nerd,
I am not boring,
I am fun and outgoing.

Razred 1. a

HONEY

I don't need money,
If I have my Honey.
I will give her a gummy bunny.

Róbert Požonec in Tadej Horvat, 2. a

IT SUCKS

Walking to school
Not expecting much of the day,
Because I learned enough about love last
year.

I'm just going to eat
And drink all day.

Miša Vida in Lea Halas, 2. a

FOREVER.

Love.
It probably won't last forever.
How do you feel?
She smiled widely.
This weekend we met.
I know her address.
If I could go anywhere in the world ...
I am happy with her.
I listen, she speaks.
We sing.
I discover strange things.

I shout.
She is annoying.
I left...
It didn't last forever.

Noémi Vegi, 2. a

FOOD

I love you
and everything about you
makes me happy.
You come in
all shapes and sizes.

You come in a form
of a sandwich, fruit salad,
ice cream, pizza, hamburger
fried chicken, chocolate.

Not having you
Makes me a beast
And because of you I have
To exercise to keep in shape.

To sum up, there are both
Advantages and disadvantages to you.
I believe that you can be
A good thing, as long as
I do not eat you too often.

Špela and Lučka, 2. a

Love is in the air and all around
Birds are singing, oh, that's a lovely sound
She's coming towards you, wearing a
lovely smile
She is the one, she is your Valentine.

You hug her close and say »love you so
much«
Kiss her on the lips, enchanted by beauty
of her and such

You think about showing it to her in a
different way
And not just on Valentine's, but every
single day.

Dymitro Solovyov, 3. a

LISTEN TO YOUR HEART

Listen to your heart
Listen to your partner
Talk about what you love
Love with all your heart.

Don't hurt anyone
Don't hate anyone
Love everyone
Because love is so sweet.

Listen to your heart
Even when you are not right
Believe in your dreams
You can make everything come true.

Martina M., Kristina S., Rebeka V., 2. e

Love is a beautiful story
and it is funny at the same time
But it can change in a second.
It happens when
Two broken hearts find each other.
Love means
Fighting.
Valentine's day is the day of love.
You get presents for your partner
Like a box of chocolates or a bouquet of
roses.
Enjoy life.

Matej Imre, Sašo Pavšič, 1. d

A KONYHA

A konyha számomra
Egy varázslatos hely,
Ahol az eddigi
Tudásomat használom,
És sok új dolgot meg is tanulok,
Főleg akkor, ha van kitől
Tanulni, segítséget kérni.
A konyha egy hely,
Ahol új barátokra lelhetek.
Nem csak lelhetek,
De leltem is.
Néhány hét alatt
Sok érdekes személyt
Ismertem meg.
És nézd, az egyikkel
Oly sok közös dolgunk van.
Nem gondoltam volna,
Hogy ebben a nagy világban
Még van olyan ember,
Akinek a személyisége
Hasonlít az enyémhez.
A konyha számomra
Egy varázslatos hely,
Sok mindenre megtanít:
Kikapcsol a külvilágból,
Amikor belépek a konyhába.
Melegség és boldogság
Árasztja el szívemet.
A konyhán kívül hagyok mindent:
A gondokat, a magánéletemet,
Amikor belépek a konyhába.
Onnantól fogva
Csak az érdekel, ki és mi van ott.
Csak a konyha érdekel.

TinaM, 2. e

KAROMON SEBEK

A karomon friss, mély
és borzasztóan fájó sebek.
Bocsánatért kiáltó,
félelemmel teli lélek.
Sebek, melyek a karomon
és a lelkemben találhatók.
Szívemben és szememben
ott vannak a fájó könnyek.
Lelkem mély szerelemmel teli,
mely e szenvedést érzékeli.

Csak egy olló,
az én kezembe nem való.
Jobb kezemben az olló,
bal kezemben a fájdalom.
Túl késő,
csak a vér látható.
A földre esem,
a vér a tenyeremen,
előttem minden sötét lett.

Megtudta minenki,
az ágyamat körülengik.
Zengenek a kérdések,
miért tetted ezt,
eljött Ő is,
sírva belekezd.
Kérlek ezt többé ne tedd,
vallomást tett.
Sírva fakadtam,
erre a vallomásra vártam.
Magamat utáltam,
miatta az ereimet föl vágtam.

A karomon még ott vannak a jelek,
a tettemre emlékeztetnek.
Fájó karom retteg,
hogymeg újra megteszem.

TinaM, 2.e

AZ ÉLETEM KIS BOLDOGSÁGAI

Zenét hallgatva sétálok
azon gondolkodva,
milyen szerencsés is vagyok.

Olyan dolgok történnek velem,
amelyekről eddig még
álmodni sem mertem.

Most látom csak,
Mik azok a kis-nagy dolgok
Amik engem boldoggá tesznek.

Csupa olyan dolgok,
amiket magam
Terepít meg.

Eddig a zene és a versírás
Volt a mindenem,
Mostantól már
A sütés – főzés,
A konyhában futkosás.

Ezek azok a kis-nagy dolgok,
amik engem napról napra
Boldogabbá tesznek.

TinaM, 2.e

ANYA CSAK EGY VAN

Anya csak egy van,
becsüld meg jól!
Ne fáraszd ki túl gyakran,
kimerül a sok házimunkától.

A sok mosás, takarítás, szárítás
és főzés kifárasztja.
Végezd el helyette ezeket a feladatokat!
Ez az ő napja,
illetve minden édesanya napja.
Tedd meg most az egyszer, ha máskor
nem is!

Ha megbántottad, tedd jóvá e napon
azzal,
hogy örömet szerzel neki
a takarítással, az ebéd elkészítésével.
Ajándékozd meg egy rajzzal, rózsával,
verssel,
és amit nem lehet megvenni, de szívből
adjuk,
az a SZERETET.
Hát ajándékozd meg vele!

Anya csak egy van,
becsüld meg jól!
Rá mindig számíthatsz,
még akkor is,
ha olykor fárasztó, aggódó és idegesítő tud
lenni!
De mindez azért van, mert szeret és félt.

Kívánok boldog anyák napját
minden Édesanyának!

Süč Kristina, 2. e

KÉK SZÍNŰ SZEM

A legszebb szem a kék,
Oly mesészép.
Tengertiszta és hűsleges.
A kék színű szem ejtette
A legtöbb könnyet.

Kék szemem van,
Sokszor sírt már,
Ha szerelmes,
Hűsleges a másikhöz.

Megbántani. Ő nem bántott meg senkit,
De őt mások már nagyon sokszor,
Ezért sírt számtalanszor,
Mégis megőrizte szépségét.

A szemem most ragyog a szerelemtől,
De ez nem tart örökké.
A remény éltet, hogy a szerelmet

Ő is viszonzni fogja,
Akit a kék szemem látott meg először.

Süč Kristina, 2. e

KI VAGY MI VAGYOK ÉN?

Ki vagy mi vagyok én,
hogy így megaláznak,
tűt szúrnak a szívembe,
hogy levegőnek látszom!?

Én csak egy lány vagyok,
aki szereti a zenét,
próbál önmaga lenni,
küzd az álmaiért!
Szerelmes, kedves és
magabiztos lány.

Sokan észre sem vesznek,
mintha levegő lennék.
Végigtaposnak rajtam,
s mint viharzó autó átgázolnak rajtam.

De én még mindig tűröm a megaláztatást!
És most lett elegem, most telt be a pohár!
Tovább már nem tűröm, nem hagyom,
hogy átgázoljanak rajtam az ellenségeim!

Hisz ők is csak emberek, akik nem bírják
elviselni,
hogy én még a rossz időkben is
mosolygok rájuk.
Velük ezt könnyű elhíttetni, mintsem
megfizettetni.
De miért is törődök velük?
Ez a kör most bezárul.

Bezárul, mert én véget vetek neki,
falhoz vetem,
de ha nem én,
akkor valaki más.

Süč Kristina, 2. e

Haikuji

Močno sonce žge.
Učiti se je treba.
Pasta za čevlje.

Škarje so ostre,
pari, ko se režeš.
Vzmet je boleča.

Človek mi žival.
Človek je VEČ kot žival.
Prazno mogočšče.

ANNA TOPLAK I.2.

Ná travi Ležim,
rože cvetijo,
sonce sije

Mrzel veter,
snežinka pada,
božič že čaka

Zunaj stojim
veter piha,
jesenski dež je

Zmanjkuje časa
Mislim da je prepozno
Dnevi bežijo

Temen, meglen dan
Trge opravičilo
Je brez pomena

Zapustil si me
In mi s tem zlomil srce
Zdaj, sivo je vse

Sara Horvat, 1. a

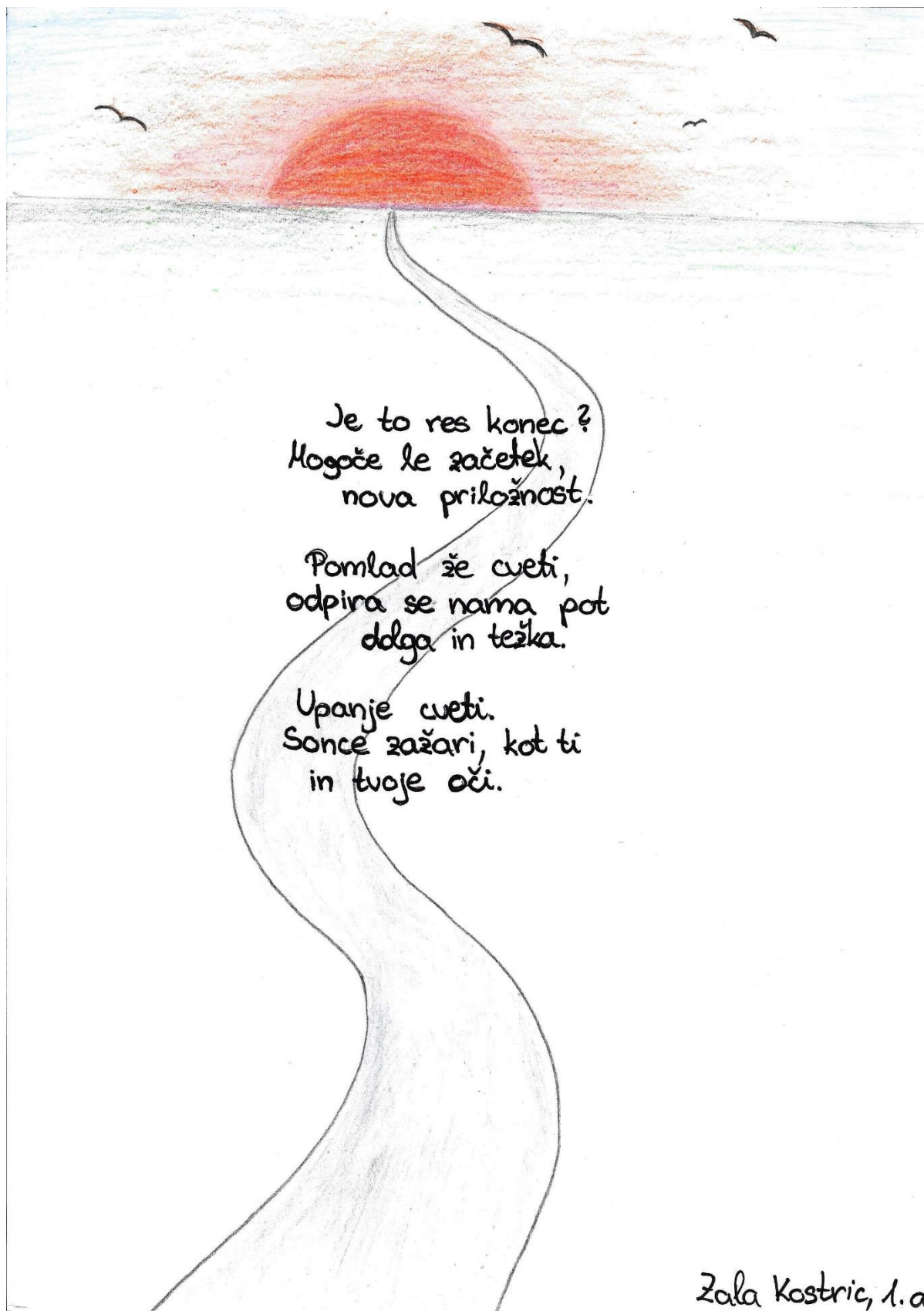

Bel sneg že pada,
delina zasnežena,
v tišini greva

po beli poti
skazi hladni park,
nikogar nikjer.

Veter zapiba,
do kosti naju zebe,
vendar vztrajava.

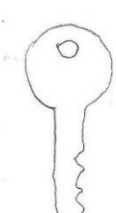
Tjaša Kontrec, 1.a

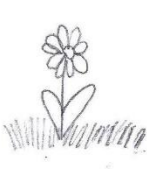

Zala Kostrič, 1.a

Kreativno pisanje v španščini

1 definición Un árbol es una planta, de tallo leñoso, que se ramifica a cierta altura del suelo. (Wikipedia)	2 dibujo
3 asociaciones hojas, tierra, invierno, troncos, rama	4 en contexto Cerca de mi casa crece un árbol grande. Es mi favorito, por que en primavera florice ^{florice} con bonitos flores rosas. Tiene frutales ^{frutales}.

1 definición llave - instrumento, comúnmente metálico, que, introducido en una cerradura, permite activar el mecanismo que la abre y la cierra. (DRAE)	2 dibujo
3 asociaciones la puerta abrir cerrar cerradura	4 en contexto La llave es de mi hermana. El coche se trajo a casa y se con llave abrió la puerta

1 definición Son minis autótrofos y fotosintéticos, cuyas células poseen pared compuesta principalmente de celulosa y carecen de capacidad locomotora (DRAE)	2 dibujo
3 asociaciones la nativa los flores la hierba la hoja verde	4 en contexto Hay un montón de diferentes plantas, son de diferentes colores, formas y tamaños. Todas son importantes y una parte de la naturaleza.

1 definición "Es todo lo que está creado de manera natural en el planeta, está relacionada con las diferentes clases de seres vivos." (concepto de función de)	2 dibujo
3 asociaciones el sol, el cielo, la hierba, las montañas, verde	4 en contexto Es muy buen tiempo. El sol brilla, hace calor, el viento sopla tranquilamente.

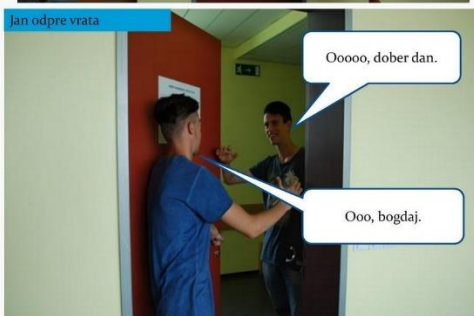
Odprto okno

Scenarij, fotografiranje, računalniško oblikovanje in nastopajoči v fotozgodbi:
Jožef Feher, Gregor Gjura, Etjan Kiralj, Jan Škvorc, Sašo Prendl
Izobraževalni program: Strojni tehnik

Mentorici: man Gabrijela Zver
Nekega dne prideta Sašo in Gregor k Janu igrati igrice.

Jan odpre vrata

Okno se nenadoma odpre

GREMO MI PO SVOJE

Končno petek!

Lea je spet ta...

Punce jo čakajo že nekaj časa...

Samo še filson počakamo pa gremo!

Lea s mami potakami volim pivo, gremo vanj!

Evo meneee!

Po šoli so se odpravile k sošolki in od tam s kolesi k jezeru...

že greeem!

gremo Mišaaa, samo tebe še čakamood!

Hjooaj, upajmo, da vspe...

Kdo pravi, da me ne znamo?!

Stariii, ni boljsegaa!!

In čez nekaj časa...jim je uspelo!

Poskušaj malo...

Kako se jo sname?

HAHAHAHA H...

Sori, ampak tako sta smesni! Hahahah!

Lea? Ne smej se, raje pomagaj!

Ni minilo veliko časa, že so ulovile ribo.

Tako je majhna, da je sploh ni videti! hahahah!

AAARGH!

In nato, kar naenkrat...

KACJA KOZAAAAA!!!

Lea je od strahu takoj skočila na tla! hahaha!

Jaj kac...

Gremo se kopaati!!!

POP

E, Lea mi ama s tobol!

Eeee to je tooool!

Kako tve niti hahahah!

Dovolj bo za danes, gremo domov!

KONEC

Nastalo pri pravih dogodivščinah na Družinskih večerih 1. julija 2016, mentorica: mag. Sabina Žur

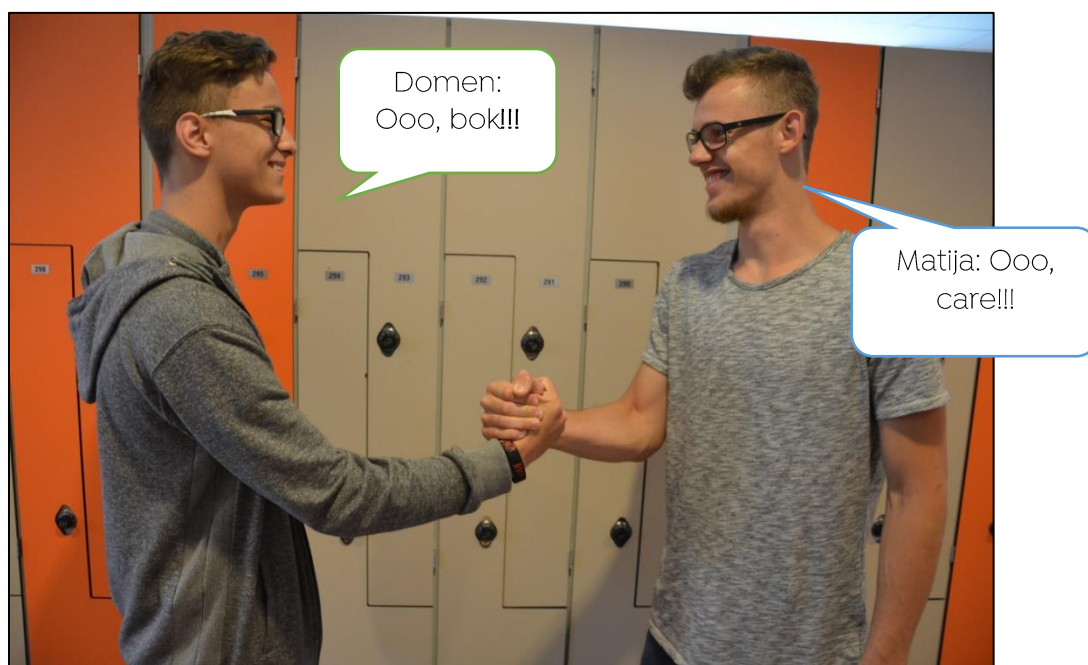
NEPRIČAKOVANO ...

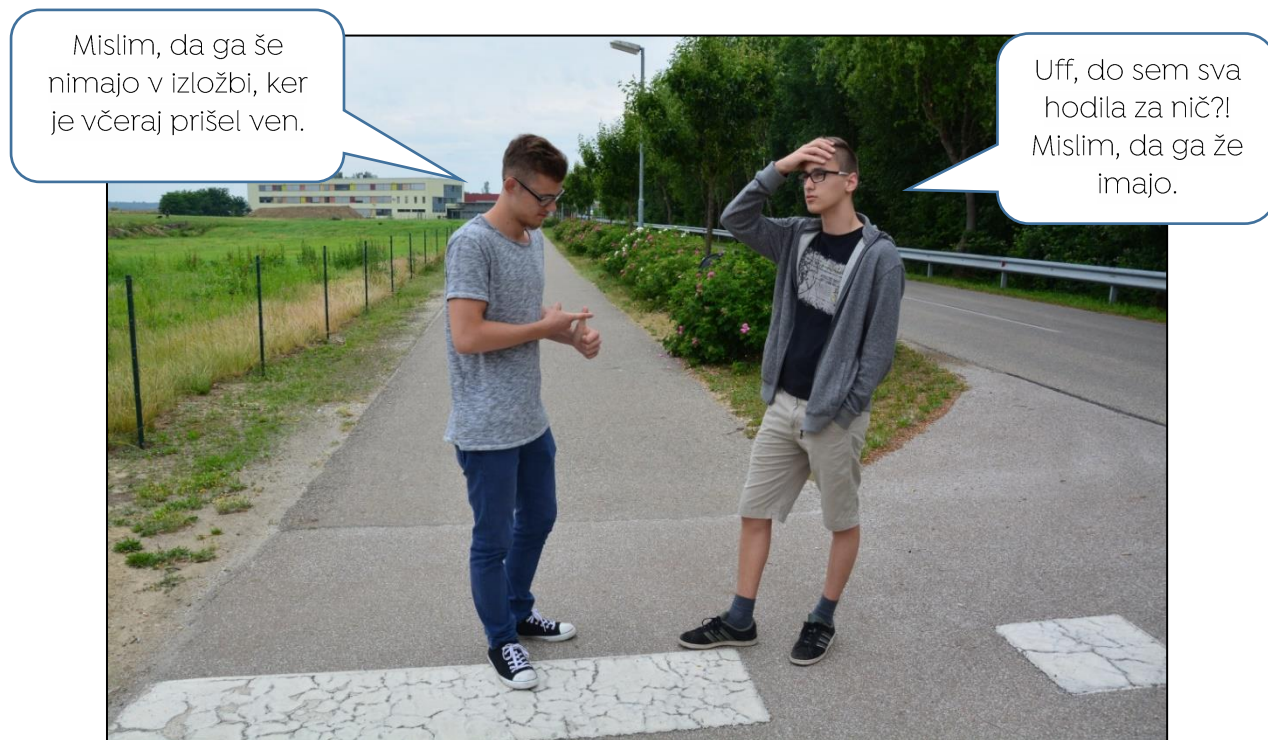
Fotografiral: Aljaž Kardoš

Igrali so: Domen Pucko, Matija Novinič, Edvard Berki

Scenarij: Doman Pucko in Matija Novinič

Mentorica: mag. Gabriela Zver, Dvojezična srednja šola Lendava, 2016

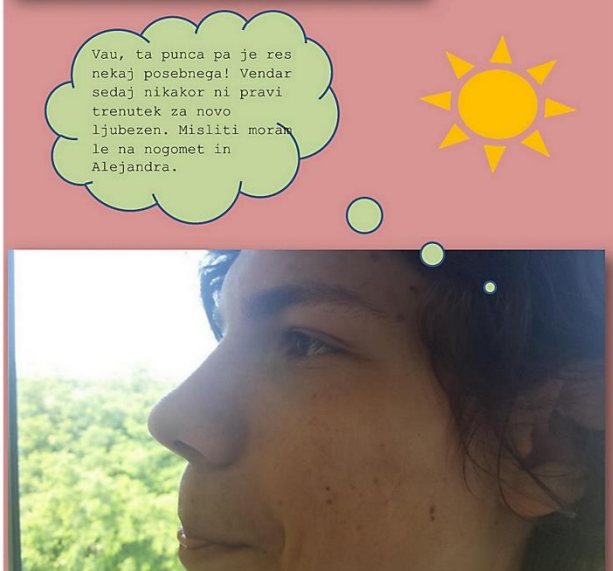

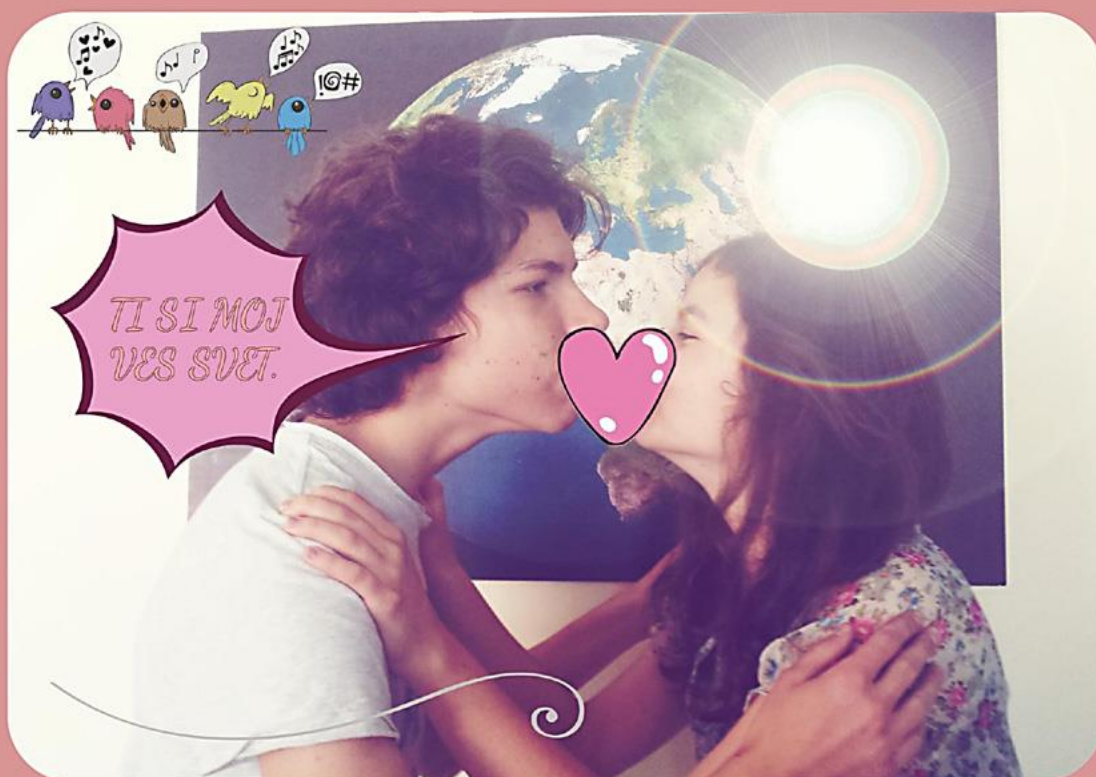

Med tem, ko dečki sanjarijo, si eni kar vzamejo ... Cccccc!

Deša je preko zelo dobrega prijatelja Edoardu našla odlično službo, s pomočjo katere ustreza vsem pogojem za pridobitev skrbništva nad Alejandrom, svojim mlajšim bratom.

Scenarij, fotografiranje, računalniško oblikovanje: Anita Grah in Lucija Štihec

Nastopajoči v fotogodbi: Anita Grah, Lucija Štihec, Robert Požonec, Noémi Vegi

Izobraževalni program: Gimnazija

Mentorica: mag. Gabriela Zver

Nastalo pri urah slovenščine na Dvojezični srednji šoli Lendava, 2016

KONEC

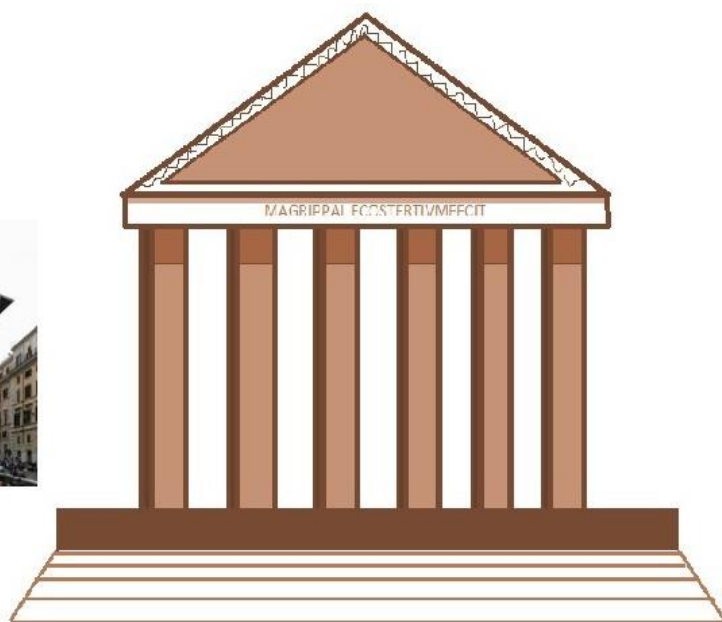
Risbe

Antični vojak – Gloria Gyuran, 1. a

Imhotep – Marko Kovačič, 1. a

Pantenon – Teja Preradovič, 1. a

Ekonomski pojmi

Poišči ustrezne dvojice./Keresd meg a helyes párosítást!

Zap. št. / Sorszám	1. del / 1. rész	Par / pár	Zap. št. / Sorszám	2. del / 2. rész
A	Stalni stroški / Állandó költségek		1	Je zaslužek delavca za opravljeno delo. / A munkáltató által a munkavállalónak fizetendő pénzösszeg.
B	Primarna proizvodnja / Primer termelés		2	Je pogodba, s katero se podjemnik zaveže opraviti določeno delo. / Szerződés, amely alapján ki kell vitelezni a munkát.
C	Primer za pravno osebo / Példa a jogi személyre		3	Je fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost. / Természetes személy, aki jövedelemszerző tevékenységgel foglalkozik.
Č	Rabat / A rabatt		4	Je znesek, ki ga mora najemnik plačati oz. plačevati za stvar, ki jo je vzel v najem. / Összeg, amit a bérbevevő fizet a dologért, amit bérbe vett.
D	Samostojni podjetnik / Magánvállalkozó		5	Je fizična oseba, ki je v delovnem razmerju v podjetju. / Olyan személy, aki munkaviszonyban van egy vállallanál.
E	Plača / Munkabér		6	Je proizvod ali storitev, ki pri svojem nastajanju povzroča stroške. / Termék, ill. szolgáltatás, amely költségeket okoz.
F	Marketing miks oz. trženjski splet / Marketing-mix		7	So tisti, na katere obseg proizvodnje nima vpliva. / Nem függnnek a termelés mértékétől.

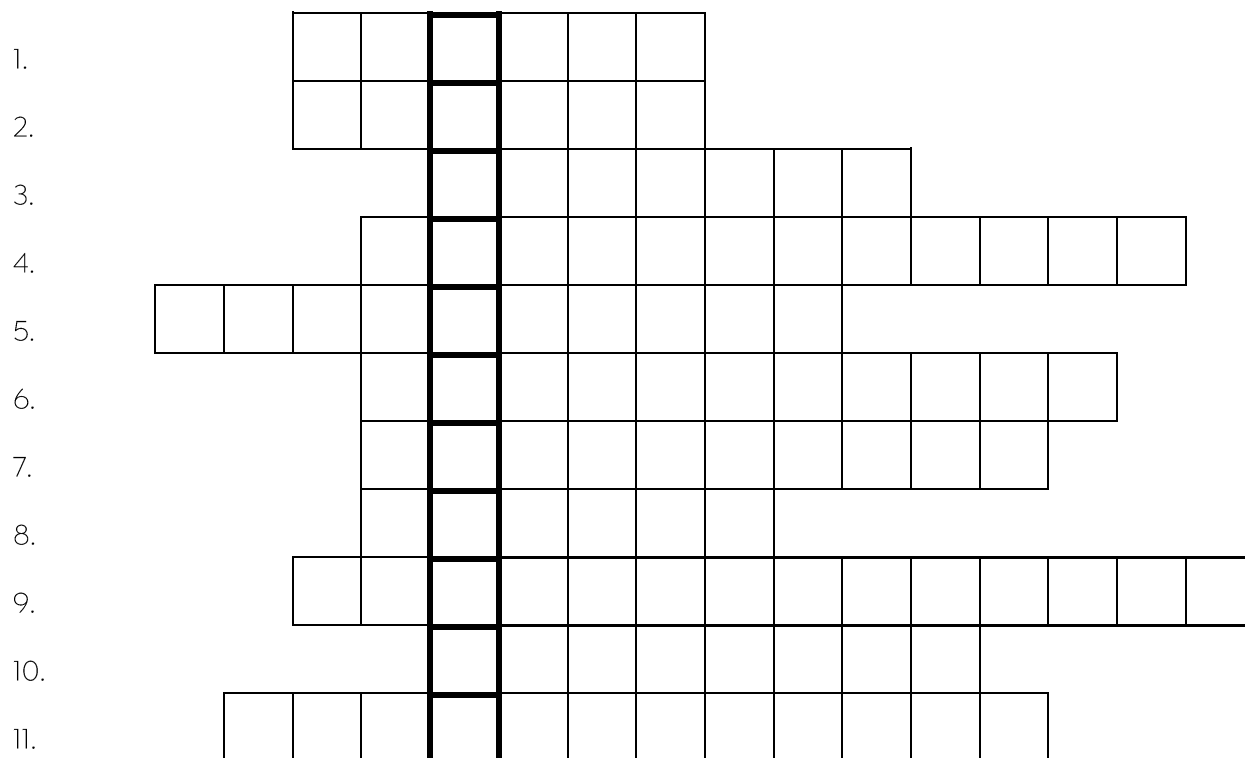
G	Zaposlenec / Munkavállaló		8	Je popust pri prodajni ceni. / Árengedmény az eladási árnál.
H	Podjemna pogodba / Megbízási szerződés		9	Je banka, zavarovalnica, turistična agencija. / A bank, biztosítótársaság, idegenforgalmi iroda.
I	Amortizacija / Értékcsökkenés		10	Zajema politiko izdelkov, cen, komuniciranja in distribucijsko politiko. / A termékpolitikát, az árpolitikát, az értékesítés-politikát és a reklámpolitikát foglalja magába.
J	Najemnina / Bérleti díj		11	Je v denarni merski enoti (EUR) izražena vrednost količinske enote proizvoda ali storitve v zvezi s prodajo ali nakupom. / EUR-ban kifejezett érték, amely az értéksítésre vagy a beszerzésre vonatkozik.
K	Cena / Ár		12	Je znesek, ki v posameznem obračunskem obdobju pomeni povečanje stroškov. / Egy összeg, amely a költségek növelését jelenti egy elszámolási időszakban.
L	Stroškovni nosilec / Költségviselő		13	Je pridobivanje dobrin iz narave. / A javak megszerzése a természetből.

Pripravila / Elkészítette: Kaja Kocon, 4.c

Križanka - Keresztrejtvény

Vpiši v kvadrate pravilne rešitve! / Írd a négyzetekbe a megfejtéseket! Vsaka pravilna rešitev pomeni 1 točko. / Minden helyes megfejtés 1 pontot ér); 11 + 1 = 12

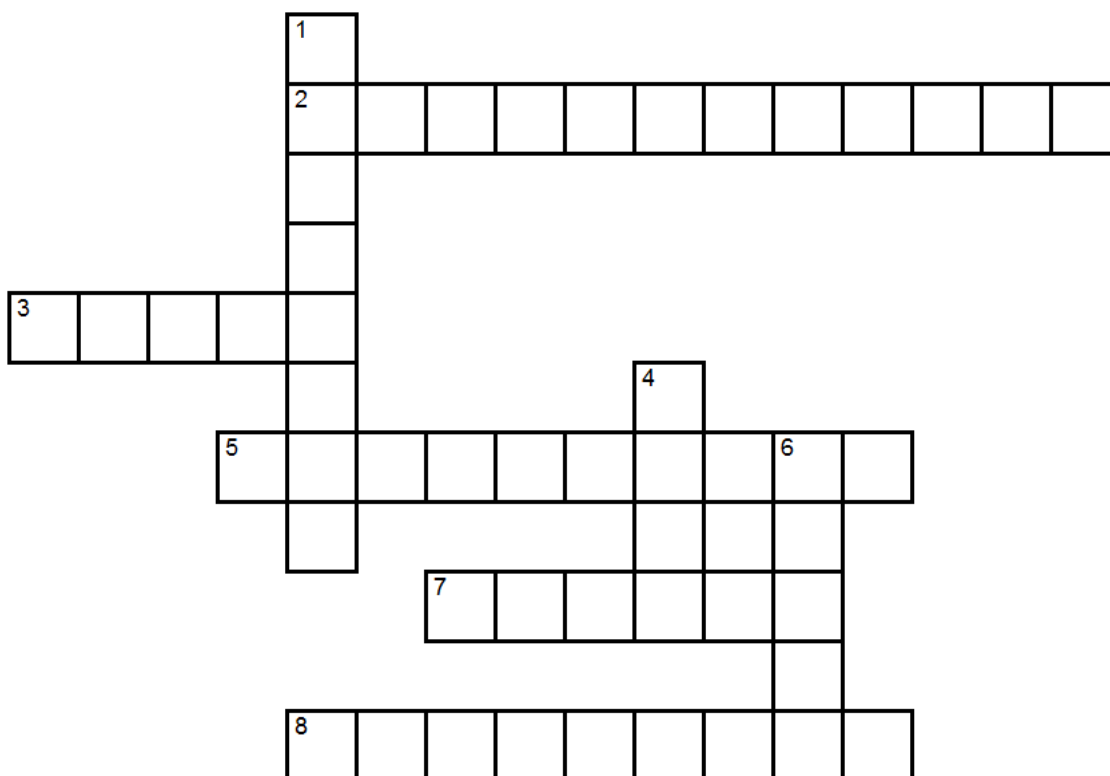
1. Druga največja država po številu prebivalstva.
2. Oblika migracij v razvitem svetu
3. Mešanci med belci in Indijanci
4. Čedalje večje povezovanje in poenotenje sveta na vseh področjih
5. Verska sestava prebivalstva
6. Največji otok
7. Rodnost
8. Črna celina
9. Družba v danes najbolj razvitih državah
10. Visoko razvita otoška država v Aziji
11. Širjenje mest in mestnega načina življenja

Če pravilno rešiš križanko, dobiš v označenem polju besedo, ki pomeni večkrat uporabljen izraz pri družboslovnih predmetih.

Viajar por el mundo

A todos nos gusta viajar. A algunos les gustan los paisajes de la nieve, a otros les gustan las playas y las zonas tropicas. Somos diferentes. Antes de viajar por supuesto que verificamos el clima, la moneda, la lengua que se habla allí, los transportes y buscamos un alojamiento.

HORIZONTALES

- 2 La montaña más alta del mundo.
- 3 La capital de Ecuador.
- 5 La cuarta isla más grande del mundo.
- 7 La estación del año en la que vamos de vacaciones
- 8 El lugar de España más próximo a África.

VERTICALES

- 1 Segundo río más largo del mundo.
- 4 Una zona de tierra, más o menos extensa, rodeada completamente por una masa de agua.
- 6 ¿Qué otro nombre recibe la isla Hawaii?

